

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการ
ขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ในจังหวัดเชียงใหม่

จิตรดา ปานดี

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มีนาคม 2548

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการ
ขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ในจังหวัดเชียงใหม่

จิตรดา ปานดี

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มีนาคม 2548

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการ
ขายสินค้าในระบบคีนภูมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ในจังหวัดเชียงใหม่

จิตรดา ปานดี

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์

กรรมการ

ผศ.สุรภร วิศิษฐ์สุวรรณ

กรรมการ

ผศ.กาญจนา โชคถาวร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

17 มีนาคม 2548

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีโดยความกรุณาจาก ผศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์ ประธานกรรมการค้นคว้าแบบอิสระ ผศ.สุรภร วิศิษฐ์สุวรรณ และ ผศ.กาญจนา โชคถาวร กรรมการการค้นคว้าแบบอิสระ ผู้ซึ่งกรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนให้คำปรึกษา จนการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ด้วยดี ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้เขียน และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ทุกท่านที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เขียนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณ ข้าราชการ ลูกจ้าง สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และผู้บังคับบัญชาของกรมสรรพากรทุกระดับชั้น ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณสุริยง บุรณธรรม์ ที่เป็นกำลังใจที่ดีให้ผู้เขียนโดยตลอดและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจ จนการค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยเป็นอย่างสูง และผู้เขียนหวังว่าการค้นคว้าแบบอิสระนี้คงมีประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจที่จะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

จิตรดา ปานดี

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวจิตรา ปานดี

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์ ประธานกรรมการ
 ผศ.สุรภร วิศิษฐ์สุวรรณ กรรมการ
 ผศ.กาญจนา ไชคถาวร กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 76 ราย และผู้ไม่ได้อยู่ในระบบ จำนวน 76 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายงานผลการศึกษาโดยบรรยายความเชิงพรรณนา

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคพบว่า ในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น อันดับสอง คือ เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร อันดับสาม คือ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร อันดับสี่ คือ ได้รับคำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าสู่ระบบแล้ว และเหตุผลที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร และประโยชน์ที่จะได้รับ ส่วนปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ การติดต่อสื่อสารกับนักท่งเที่ยว และการคมนาคม นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเห็นว่ารัฐบาลควรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่งเที่ยวเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากรควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และควรมีการเพิ่มระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ

การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ ของกรมสรรพากรพบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับดีเกี่ยวกับ สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษี มูลค่าการซื้อขายสินค้าที่มีสิทธิขอคืน และคุณสมบัติของนักท่งเที่ยว ให้ความสำคัญในระดับปานกลางเกี่ยวกับ เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ การจัดทำคำร้องขอคืนภาษี และสินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคืน

ส่วนการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้ที่ไม่ได้อยู่ในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่งเที่ยวพบว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ในการไม่เข้าสู่ระบบ คือ ระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ อันดับสอง คือ การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก อันดับสาม คือ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ภาษิต่างประเทศให้พนักงาน และอันดับสี่ คือ ลูกค้านำเข้าต่างประเทศที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย

ปัจจัยที่มีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ส่วนปัจจัยที่มีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ การติดต่อสื่อสารกับนักท่งเที่ยว การคมนาคม และประโยชน์ที่จะได้รับ ส่วนความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของรัฐบาลและกรมสรรพากรนั้น มีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบว่าควรมีการประชาสัมพันธ์และพัฒนาระบบ

Independent Study Title	An Economic Analysis of Barriers to Entrepreneurs in Selling Goods in the System of VAT Refunds for Tourists in Chiang Mai Province	
Author	Miss Jitrada Pandee	
Degree	Masters of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Asst.Prof.Dr.Prasert Chaitip	Chairperson
	Asst.Prof.Suraporn Wisitsuwan	Member
	Asst.Prof.Kanjana Choketavorn	Member

ABSTRACT

This study concerning the system of VAT refunds to tourists and business operators in Chiang Mai is based on information obtained from questionnaire interview of 76 store owners who are in this system and those 76 who are not. The analyses are performed upon results of descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings indicate that the four most important reasons for the majority of those shop owners to enter this VAT refunds system are (1) the potential to get more foreign customers, (2) the reasons concerning advice from the Revenue Department's officers, (3) promotional publicity, and (4) those already have seen in this system, respectively. The least significant reason is the practical Revenue Department's procedures of VAT refunds to tourists system.

Factors most inductive for businesses to enter this system are found to be service quality of the Revenue Department, publicity of the Department, and the consequential economic benefit from joining the system. The factors offering only moderate attractiveness appear to be the approval procedure to participate in this system, the language communication with foreign visitors, and transport communication. The business operators suggest that the Thai government

should have a campaign to inform foreign visitors about the VAT refunds and the Revenue Department should improve its information technology system to reduce the steps of work as well as increase the length of training period for business operators about this VAT refunds to tourists system.

With regard to rules and regulation concerning this VAT refunds system, business operators pay much attention on the nature and value of goods sold to tourists that can be claimed for VAT refunds, and on the qualification of tourists who can make such claim. The more moderate attention is paid to the conditions that business operators must observe offer approval for being VAT refunds to tourists's store, the filing of application for VAT refunds, and the inspection by Revenue Department's officer of goods claimed for VAT refunds.

The majority of those business operators that are not in the system of VAT refunds to tourists agree that the primary restraining element is the difficulty in practice to follow the Revenue Department's regulation, followed in order by the reasons of complicated application procedure to get approval, the expense necessary for shop attendants to get foreign language training, and few foreign visitors buying goods from their business.

However, the opinion of respondents are that the Revenue Department has already done well in the aspects of service quality and publicity. Respondents also share exactly the same notions as the group already except benefit for those businesses in the VAT refunds to tourists system concerning the moderately attractive factors to join the system and what the Revenue Department should make improvement.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานเขียนที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 งานเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	13
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	21
4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	46
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	64
5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา	67
เอกสารอ้างอิง	68

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	แบบสอบถามเรื่องการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรค ของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบกึ่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่	69
ภาคผนวก ข	ระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการกึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2542	80
ภาคผนวก ค	ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม(ฉบับที่ 126,127)	104
ภาคผนวก ง	เอกสารที่ต้องจัดทำเกี่ยวกับการกึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	107
ประวัติผู้เขียน		124

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายส่งขายปลีก ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป และผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว ปีงบประมาณ 2542 – 2547 ในจังหวัดเชียงใหม่	2
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของการจดทะเบียน	20
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย	21
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน	22
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาการดำเนินกิจการ	22
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา	23
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนพนักงานในหน่วยงาน	23
4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว	24
4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่	25
4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว	25
4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามเหตุผลการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว	27
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการจำแนกตามการให้บริการของเจ้าหน้าที่	29
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการจำแนกตามการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว	30
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการจำแนกตามการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	31

4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว	32
4.15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการคมนาคม	33
4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว	34
4.17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ	35
4.18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการจำแนกตามเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ	36
4.19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการจำแนกตามสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	37
4.20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการจำแนกตามมูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	38
4.21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการจำแนกตามการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	39
4.22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการจำแนกตามคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว	40
4.23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของ ผู้ประกอบการจำแนกตามสินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร ขณะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	41
4.24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษี มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยด้านชุมชน	42
4.25	จำนวน ร้อยละ ของผู้ประกอบการจำแนกตามกิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม	43
4.26	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของการจดทะเบียน	45
4.27	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย	46
4.28	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน	46
4.29	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาการดำเนินกิจการ	47
4.30	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามรายได้จากการจำหน่ายสินค้า ในรอบปีที่ผ่านมา	47

4.31	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนพนักงานในหน่วยงาน	48
4.32	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ ต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว	48
4.33	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะทางระหว่างสถาน ประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่	49
4.34	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามเหตุผลการเข้าไม่ได้เข้าเป็น ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	50
4.35	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการให้บริการของเจ้าหน้าที่	51
4.36	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว	52
4.37	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	53
4.38	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว	54
4.39	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามการคมนาคม	55
4.40	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จำแนกตามประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว	56
4.41	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ	57
4.42	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบต่อการค้าการคีนภาษี มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยด้านชุมชน	58
4.43	จำนวน ร้อยละ ของผู้ประกอบการจำแนกตามกิจกรรมที่ผู้ประกอบการ มีส่วนร่วม	59
4.44	การเปรียบเทียบระดับของผลกระทบเชิงบวกของปัจจัยการบริการของกรม สรรพากร ของผู้ประกอบการในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและ ผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	61

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิด	5
กราฟที่ 1 แสดงการจัดสรรแรงงานใหม่หลังจากมีการใช้การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (value added tax : VAT) แทนการจัดเก็บภาษีจากรายรับหรือยอดขายทุกทอด (taxes with cascade)	9
แผนภูมิที่ 2 แสดงขั้นตอนการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว	15
แผนภูมิที่ 3 แสดงการขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว	16
แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศไทย โดยที่รายได้จากการท่องเที่ยวนั้นมีมูลค่ามากกว่าร้อยละ 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (gross domestic product : GDP) รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศ การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่สำคัญมาตรการหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้ เพื่อเป็นแรงส่งเสริมและชักจูงให้บรรดาชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาเที่ยวประเทศไทย เพราะการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวจะทำให้สินค้ามีราคาถูกลง นักท่องเที่ยวสามารถจับจ่ายซื้อสินค้าได้ในราคาถูกลงมากขึ้น ทำให้มีการลงทุน เพิ่มขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคของประเทศอย่างทั่วถึง ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

เพื่อเป็นการเสริมนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กระทรวงการคลังโดยกรมสรรพากรได้ออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2541 กำหนดให้สิทธิกรมสรรพากรมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขให้ผู้เดินทางออกนอกประเทศที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักรขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกรีดเก็บไว้แล้วได้ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 เป็นต้นไป และในวันที่ 1 มิถุนายน 2542 เป็นกำหนดเวลาที่กรมสรรพากรเริ่มคืนภาษีให้นักท่องเที่ยว (แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 126 และ 127) ลงวันที่ 22 มกราคม 2545 และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 เป็นต้นไป) และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2545 โดยมีสาระสำคัญ 2 ส่วน คือ การสนับสนุนกองถ่ายภาพยนตร์ต่างประเทศให้เข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย และการปรับปรุงการให้บริการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าในประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยโดยประมาณมากกว่า 9 ล้านคน ดังนั้นการซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวและนำกลับไปต่างประเทศจึงถือเสมือนการส่งออกซึ่งปัจจุบันเสียภาษีเท่ากับร้อยละ 0 กรมสรรพากรจึงให้มีการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้าในประเทศไทย ตามที่มีการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในประเทศไทยไว้ สามารถรับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มคืน ณ ท่าอากาศยานนานาชาติก่อนเดินทางออกนอกประเทศ ซึ่งเปรียบเสมือนการจัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 0 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2545 เป็นต้นมา

เมื่อนำมาตรการการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวไปใช้ระยะเวลาหนึ่ง ได้เกิดปัญหาในด้านจำนวนผู้ประกอบการที่เข้ามาขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว โดยสังเกตได้จากข้อมูลของส่วนการวางแผนและประเมินผลสำนักงานสรรพากรภาค 8 จังหวัดเชียงใหม่ แสดงสถิติการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายส่งขายปลีก ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป และผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว ปีงบประมาณ 2542 – 2547 ในจังหวัดเชียงใหม่

หน่วย : ราย

ปีงบประมาณ (ค.ศ.-ก.ย.ปีถัดไป)	ผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายส่งขายปลีก	ผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
2542	160	42
2543	175	15
2544	209	6
2545	233	15
2546	246	16
2547	304	14

ที่มา: วชิรา ติ๊ะอินทร์ (2547: สัมภาษณ์)

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป ในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า มีผู้ประกอบการอีกเป็นจำนวนมาก ที่ยังมีได้เข้าโครงการเพื่อจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่นักท่องเที่ยว นับตั้งแต่กรมสรรพากรได้เริ่มดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในเดือนมิถุนายน 2542 จนถึงเดือนกันยายน 2547 ปรากฏว่า จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยวมีจำนวนทั้งสิ้นเพียง 108 รายจากการที่ประเทศไทยจะประสบความสำเร็จจากการคาดหวังที่จะเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะ

เดินทางเข้ามาในประเทศจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล หรือมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรแต่เพียงอย่างเดียว ยังต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวด้วย ซึ่งประสิทธิผลของมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการ เพราะผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการเชื่อมระหว่างกรมสรรพากรและนักท่องเที่ยว ในการให้บริการและให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งข้อมูลจากรายที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการที่ขอลดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีงบประมาณ ในขณะที่จำนวนผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มที่เข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในแต่ละปีงบประมาณกลับมีจำนวนลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มที่เพิ่มขึ้น

ดังนั้น การศึกษาที่ผู้ศึกษาประสงค์ที่จะทำการวิเคราะห์คำถามที่ว่าปัจจัยอุปสรรคของผู้ประกอบการขาย สินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงวิชาการประกอบแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงระเบียบ แนวทางปฏิบัติของกรมสรรพากรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติของผู้ประกอบการ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการตามมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรต่อไป นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์โดยตรง ทำให้มีรายได้จากการขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นจากจำนวนลูกค้าชาวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์อุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 เพื่อเสนอแนะปัญหาและอุปสรรค ของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อกรมสรรพากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไข ปรับปรุงนโยบาย กฎระเบียบ และข้อบังคับของกรมสรรพากร ทำให้

การดำเนินงานของกรมสรรพากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล

1.3.2 เพื่อทราบถึงข้อมูลเชิงวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับลักษณะและความต้องการทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่

1.4 นิยามศัพท์

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (value added tax : VAT) หมายถึงภาษีทางอ้อมที่เก็บจากการขายสินค้าและบริการให้นักท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึงบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทกิจการขายสินค้าและบริการ มีสิทธิออกใบกำกับภาษี และเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าและบริการในอัตราร้อยละตามกฎหมายกำหนด คืออัตราร้อยละ 7

ผู้ประกอบการ หมายถึงผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ขายสินค้า และมีสิทธิจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท

สถานประกอบการ หมายถึงสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการใช้ประกอบกิจการขายสินค้าเป็นประจำ

ใบกำกับภาษี หมายถึงเอกสารที่ผู้ประกอบการจะต้องออกให้กับนักท่องเที่ยวในการขายสินค้าทุกครั้ง และจะต้องจัดทำทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้งส่งมอบให้นักท่องเที่ยว

คำร้อง หมายถึงหนังสือที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้นักท่องเที่ยวใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

หน่วยรับคำขอ หมายถึงฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานสรรพากรพื้นที่ ที่มีหน้าที่รับคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

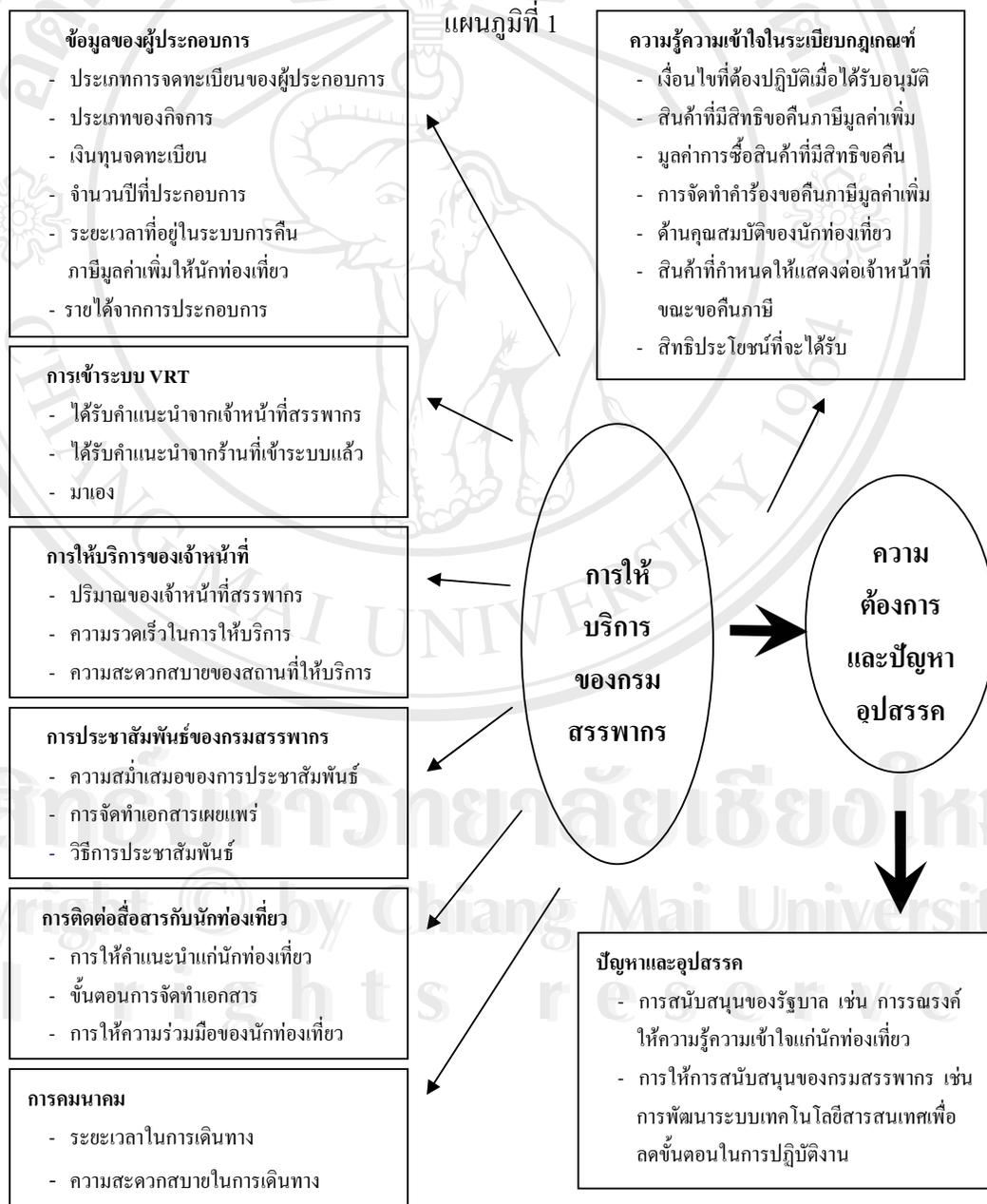
ท่าอากาศยานนานาชาติ หมายถึงท่าอากาศยานกรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ และอุตะเถา รวมถึงท่าอากาศยานอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรจะกำหนดต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานเขียนที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การศึกษาครั้งนี้มีกรอบแนวคิดตามแผนภูมิที่ 1 แสดงดังนี้

2.1.2 ทฤษฎีของ อาดัม สมิท (Adam Smith) เกี่ยวกับหลักภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการ กรมสรรพากร (2545) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีอากรที่ดี และได้มีการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วยรายละเอียด กล่าวคือ

1) หลักความแน่นอน (Certainty) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดมั่นแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือ ภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้น จะต้องเป็นที่ชัดเจนแก่ผู้เสียภาษีและมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษีนั้น ความแน่นอนและความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จะทำให้ผู้เสียภาษีมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ตนจะต้องเสีย และช่วยให้การบริหารการจัดเก็บง่ายขึ้น ถ้าหากการจัดเก็บบางประเภทขาดความแน่นอนหรือคลุมเครือ (Arbitrary) แล้ว จะทำให้การจัดเก็บทำได้ลำบาก

2) หลักของการประหยัด (Low compliance and collection costs) ระบบของการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดีนั้น ภาษีแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุดและเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าทั้งภาระข้อยุ่งยากในการเสียภาษีและค่าใช้จ่ายในการบริหารการจัดเก็บนั้น มิได้ก่ออะไรเพิ่มขึ้นแก่ผลผลิตประชาชาติ หากเป็นการก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรของสังคมไปในทางที่สูญเปล่า โดยหลักเกณฑ์แล้วรัฐบาลควรเก็บภาษีโดยทำให้รายได้ภาษีที่ได้รับใกล้เคียงกับภาระภาษีที่ประชาชนจะต้องแบกรับให้มากที่สุด คือรายได้จากภาษีจะเท่ากับภาระภาษี ซึ่งรายได้ภาษีก็คือ รายได้สุทธิที่รัฐบาลได้รับจากการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเท่ากับภาษีที่ประชาชนเสียให้แก่รัฐบาลหักด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีนั้น ดังนั้นถ้ารัฐบาลเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บมาก ก็หมายความว่า รายได้ที่รัฐบาลจะนำไปใช้นั้นก็ย่อมจะน้อยลงตามส่วน

3) หลักของความเสมอภาค (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรมหรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน การพิจารณาความเป็นธรรมนั้น หลักความยุติธรรมในการจัดเก็บภาษีเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี การพิจารณาเกิดขึ้นจากการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีนั้น

4) หลักของการยอมรับ (Acceptability) การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทจะทำได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั้น ภาษีทุกชนิดที่จะจัดเก็บจากประชาชนจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ด้วย

5) หลักของการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Enforceability) ในระบบภาษีที่ดัดนั้น ภาษีอากรทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถบริหารจัดการเก็บอย่างได้ผล ในทางปฏิบัติภาษี บางอย่างแม้จะมีเหตุผลดีในทางทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยาก ภาษีนั้นจะถือเป็นภาษีที่ดี ไม่ได้

6) หลักของการทำรายได้ (Productivity) ภาษีที่ดีสำหรับรัฐบาลนั้นควรเป็นภาษี ภาษีที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดีด้วย กล่าวคือ เป็นภาษีที่มีฐานกว้าง และฐานของ ภาษีขยายตัวได้รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษี อากรนั้นได้มากโดยไม่ต้องเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษีนั้น

7) หลักของการยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีที่ดีนั้นควรเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย

2.1.3 ทฤษฎีภาษีมูลค่าเพิ่ม

สมชัย ฤชุพันธุ์ (2530) ได้ให้ความหมายของภาษีมูลค่าเพิ่ม (value added tax : VAT) ว่า คือภาษีที่เก็บบนฐานของมูลค่าของสินค้าและบริการส่วนที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากกิจกรรม ของธุรกิจในแต่ละขั้นตอนการผลิต และการจำหน่ายสินค้า แบ่งออกเป็น

1) ภาษีมูลค่าเพิ่มแบบการบริโภค (Consumption type VAT) เป็นภาษี มูลค่าเพิ่มที่มุ่งเก็บภาษีจากการบริโภค

2) ภาษีมูลค่าเพิ่มแบบรายได้ (Income type VAT) เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มที่มี จุดมุ่งหมายให้เก็บภาษีจากรายได้ประชาชาติ ในการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มชนิดนี้จะจัดเก็บจากการ ลงทุนด้วย แต่ยอมให้หักค่าเสื่อมราคาสินค้าประเภททุนได้

3) ภาษีมูลค่าเพิ่มแบบผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (Gross product type VAT) เป็น ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มุ่งเก็บจากผลิตภัณฑ์ประชาชาติ ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มชนิดนี้ จะจัดเก็บจาก การลงทุนและการบริโภคไม่ยอมให้หักค่าเสื่อมราคา

วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

- ช่วยเพิ่มรายได้ให้รัฐ
- ช่วยแก้ปัญหาการจัดเก็บซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิต
- ทำให้เกิดความโปร่งใส ผู้ที่บริโภคมากก็ต้องจ่ายภาษีมาก
- อัตราภาษีทั่วไปจะมีอัตราเดียว (ปัจจุบันใช้อัตราร้อยละ 7)
- ช่วยในการลงทุนและการส่งออก เพราะต้นทุนในด้านภาษีลดลงทำให้ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

วิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม มี 3 วิธีคือ (ศุภวรรณ สุขทรัพย์ถาวร, 2544: 12)

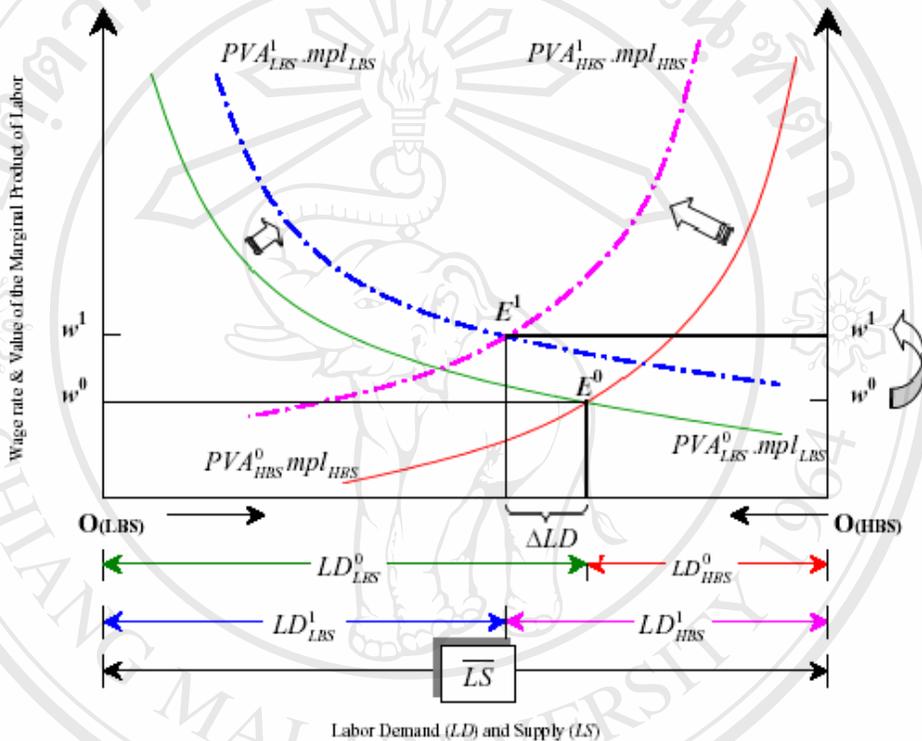
1) วิธีบวก (Addition method) การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มวิธีนี้ จะต้องคำนวณหามูลค่าเพิ่มก่อน โดยการนำผลตอบแทนจากปัจจัยการผลิตทุกชนิดรวมทั้งผลกำไรมา บวกกัน เมื่อได้มูลค่าเพิ่มแล้วจึงนำมาคูณด้วยอัตราภาษี ก็จะได้จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระ

2) วิธีลบ (Subtraction method) การคำนวณภาษีวิธีนี้ทำได้โดย คำนวณหามูลค่าเพิ่มก่อนเช่นเดียวกับวิธีบวก ทั้งนี้โดยการนำยอดขายทั้งสิ้นค่าตั้ง หักด้วยยอดซื้อสินค้าที่ใช้ในการผลิต เมื่อได้มูลค่าเพิ่มแล้วจึงนำมาคูณด้วยอัตราภาษี ก็จะได้จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระ

3) วิธีเครดิต (Credit method) เป็นการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มโดยการนำยอดขายสินค้าคูณด้วยอัตราภาษีก็จะได้ภาษีจากยอดขาย (output tax) แล้วจึงนำภาษีที่เสียไปแล้วในการซื้อสินค้าต่าง ๆ เพื่อมาใช้ในการผลิต (input tax) มาเครดิตหักออก ก็จะได้จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระ

ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ใช้วิธีคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มโดยวิธีเครดิต ซึ่งต้องอาศัยใบกำกับภาษี (tax invoice) เป็นหลักฐานสำคัญในการเครดิตภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้เสียไปแล้วสำหรับสินค้าที่ซื้อมาใช้ในการผลิต สำหรับการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากนักท่องเที่ยว นอกจากผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวจะต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่นักท่องเที่ยวแล้ว ผู้ประกอบการยังคงต้องจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม(ภ.พ.10) ให้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร ณ ท่าอากาศยานที่จะเดินทางออกนอกประเทศต่อไป

กราฟที่ 1 แสดงการจัดสรรแรงงานใหม่หลังจากมีการใช้การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (value added tax : VAT) แทนการจัดเก็บภาษีจากรายรับหรือยอดการขายทุกทอด (taxes with cascade) พิจารณาใน 2 หน่วยการผลิต คือหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีต่ำ (LBS) และหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีสูง (HBS)

ที่มา: Emini (2000)

ก่อนที่จะมีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (value added tax) คุลยภาพของแรงงานอยู่ที่ E^0 ซึ่งแสดงถึงอัตราค่าจ้างที่ระดับ w^0 และความต้องการแรงงาน (LD) อยู่ที่ระดับ LD^0_{LBS} และ LD^0_{HBS} ตามลำดับของหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีต่ำ (LBS) และหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีสูง (HBS) หลังจากที่มีการเปลี่ยนระบบภาษีจากการจัดเก็บภาษีจากรายรับหรือยอดการขายทุกทอด (taxes with cascade) เป็นการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ราคามูลค่าเพิ่ม (PVA) จะเพิ่มขึ้น และจะเคลื่อนย้าย (Shift) จาก PVA^0_{LBS} เป็น PVA^1_{LBS} และจาก PVA^0_{HBS} เป็น PVA^1_{HBS} และจากที่มีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จะทำให้การเปลี่ยนแปลงของราคามูลค่าเพิ่มของหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีสูงมากกว่าการเปลี่ยนแปลงของราคามูลค่าเพิ่มของหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีต่ำ ($\Delta PVA_{HBS} > \Delta PVA_{LBS}$) ดังนั้นมูลค่าผลผลิตส่วนเพิ่มของแรงงาน (MPL) ของหน่วยการผลิต

ผลิตที่มีภาวะภาษีสูง (HBS) จะเพิ่มขึ้นมากกว่ามูลค่าผลผลิตส่วนเพิ่มของแรงงาน (MPL) ของหน่วยการผลิตที่มีภาวะภาษีต่ำ (LBS) จึงทำให้การเคลื่อนย้าย (Shift) ของเส้น $PVA^0_{HBS \cdot mpl_{HBS}}$ เป็น $PVA^1_{HBS \cdot mpl_{HBS}}$ มีมากกว่าการเคลื่อนย้าย (Shift) ของเส้น $PVA^0_{LBS \cdot mpl_{LBS}}$ เป็น $PVA^1_{LBS \cdot mpl_{LBS}}$ เกิดดุลยภาพใหม่ที่จุด E^1 การเคลื่อนย้ายจากจุด E^0 เป็นจุด E^1 แสดงให้เห็นว่าความต้องการแรงงาน (LD) ที่เพิ่มขึ้นจาก LD^0_{HBS} เป็น LD^1_{HBS} จะไปทำให้ความต้องการแรงงาน LD^0_{LBS} ลดลงเป็น LD^1_{LBS} และค่าจ้าง (Wage) จะเพิ่มขึ้นจาก w^0 เป็น w^1 เพราะเมื่อจำนวนแรงงานทั้งหมดในระบบเท่ากับ LS จึงเกิดการแย่งชิงคนงานกัน ผู้ผลิตใน HBS จึงเพิ่มค่าจ้างให้สูงกว่าผู้ผลิตใน LBS เพื่อจูงใจให้คนมาทำงานกับตนมากขึ้น เมื่อทั้งสองฝ่ายเพิ่มค่าจ้างส่งผลให้ค่าจ้างดุลยภาพในตลาดเพิ่มสูงขึ้นเป็น w^1

2.2 งานเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภวรรณ สุขทรัพย์ถาวร (2544) ศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 56 ราย ซึ่งส่วนใหญ่จดทะเบียนสถานประกอบการรูปบริษัทจำกัด จำหน่ายเสื้อผ้า มีรายได้หนึ่งปีที่ผ่านมามากกว่า 10 ล้านบาท และลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติความถี่ และอัตราส่วนร้อยละ การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน วิเคราะห์ทัศนคติของผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีกำหนดค่า (scale) ของคำถามแต่ละข้อตามวิธีสเกลของลิเคิต (Likert scale) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในด้านคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว ด้านสินค้าที่นักท่องเที่ยวมีสิทธิขอคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านมูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม และด้านสินค้าที่กำหนดให้แสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอรับคีนเงินภาษี ส่วนด้านการจัดทำคำร้องขอคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม และเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจต่ำ สำหรับการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีทัศนคติอยู่ในระดับดี ด้านการให้ความรู้ข้อเสนอแนะของกรมสรรพากร ด้านการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ด้านประโยชน์ของการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบการคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการจัดทำเอกสารในการคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรนั้น มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

ลักขณา ต่อพล (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ในอำเภอสันกำแพง

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่าง 111 ราย ที่ประกอบด้วยผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ในอำเภอ สันกำแพง และผู้ประกอบการที่ไม่จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ในอำเภอ สันกำแพง และผู้ประกอบการที่ไม่จดทะเบียนฯ โดยใช้แบบจำลองโลจิส ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรในการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าชมและซื้อสินค้าเฉลี่ยต่อวัน และตัวแปรความรู้ความเข้าใจในการจัดทำเอกสารประกอบการขอคืนภาษี เป็นตัวอธิบายที่มีนัยสำคัญในเชิงสถิติ มีโอกาสทางบวกที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ส่วนระดับการศึกษา การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมให้มีการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

อรทัย เนตรกุล (2545) ศึกษาสมรรถนะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว: กรณีศึกษาการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัด เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางออกนอกประเทศไทย ณ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่ และขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 154 ราย ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าประเภทสินค้าที่ระลึก สินค้าหัตถกรรม เครื่องประดับอัญมณี และสินค้าอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ จำนวน 140 ราย ใช้ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และการคำนวณค่าร้อยละในการพรรณาลักษณะทั่วไปของข้อมูล ทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นด้วยการทดสอบ t-test และหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยการทดสอบไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์คาร์เมอร์ ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวโดยรวมไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะสมรรถนะด้านบุคลากร สถานที่ตั้งในการปฏิบัติงาน และวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี ผู้ประกอบการมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางถึงดี เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมาก่อน

ปรีทัศน์ ตรีอินทอง (2546) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้เก็บรวบรวมจากการออกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน ในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 – 31 มีนาคม 2546 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเรขาคณิต ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเรื่องการใช้บริการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในด้านบวก โดยในช่วงเวลาที่ศึกษานั้น

นักท่องเที่ยวในแถบเอเชียเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนประจำปี รับทราบข่าวสารการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์บนเที่ยวบินและมีความเข้าใจเรื่องการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับนักท่องเที่ยวพอสมควร สำหรับร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการเห็นว่ามีส่วนกลาง และพบว่า การเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมีความประสงค์เพื่อการพักผ่อน จึงมีการใช้บริการคืนเงินภาษีให้นักท่องเที่ยวไม่มากครั้ง ส่วนความคิดเห็นเรื่องการใช้เวลาตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่พบว่าใช้เวลาไม่นาน โดยเจ้าหน้าที่มีจำนวนเหมาะสมดีแล้ว เรื่องเวลาที่รอเพื่อรับเงินคืนพบว่าเจ้าหน้าที่ใช้เวลาไม่นาน ค่าธรรมเนียมในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว สำหรับการศึกษา ด้านความพึงพอใจการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านระยะเวลาในการดำเนินการคืนเงินภาษี ด้านสถานที่ ด้านเอกสาร และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจมาก ด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาเฉพาะกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่มีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายสินค้าและบริการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตั้งแต่ 500,000 บาท โดยเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย และศึกษารวมทั้งผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 2 เขต คือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 แหล่งที่มาของข้อมูลในการศึกษานี้ ประกอบด้วย

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย และผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย ในจังหวัดเชียงใหม่ แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ประเภทการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ประเภทกิจการ เงินทุนจดทะเบียน จำนวนปีที่ประกอบการ จำนวนปีที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว และรายได้ของกิจการ

- ความต้องการของผู้ประกอบการในด้านเข้าสู่ระบบเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และการคมนาคม

- ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว โดยครอบคลุมสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบของกรมสรรพากรขั้นตอนในการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า
- 2) ความรู้ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากราชการ

ราชการ

3) ความเห็นอื่นทั่วไป อันจะเป็นการแสดงถึงปัญหาและอุปสรรคในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า

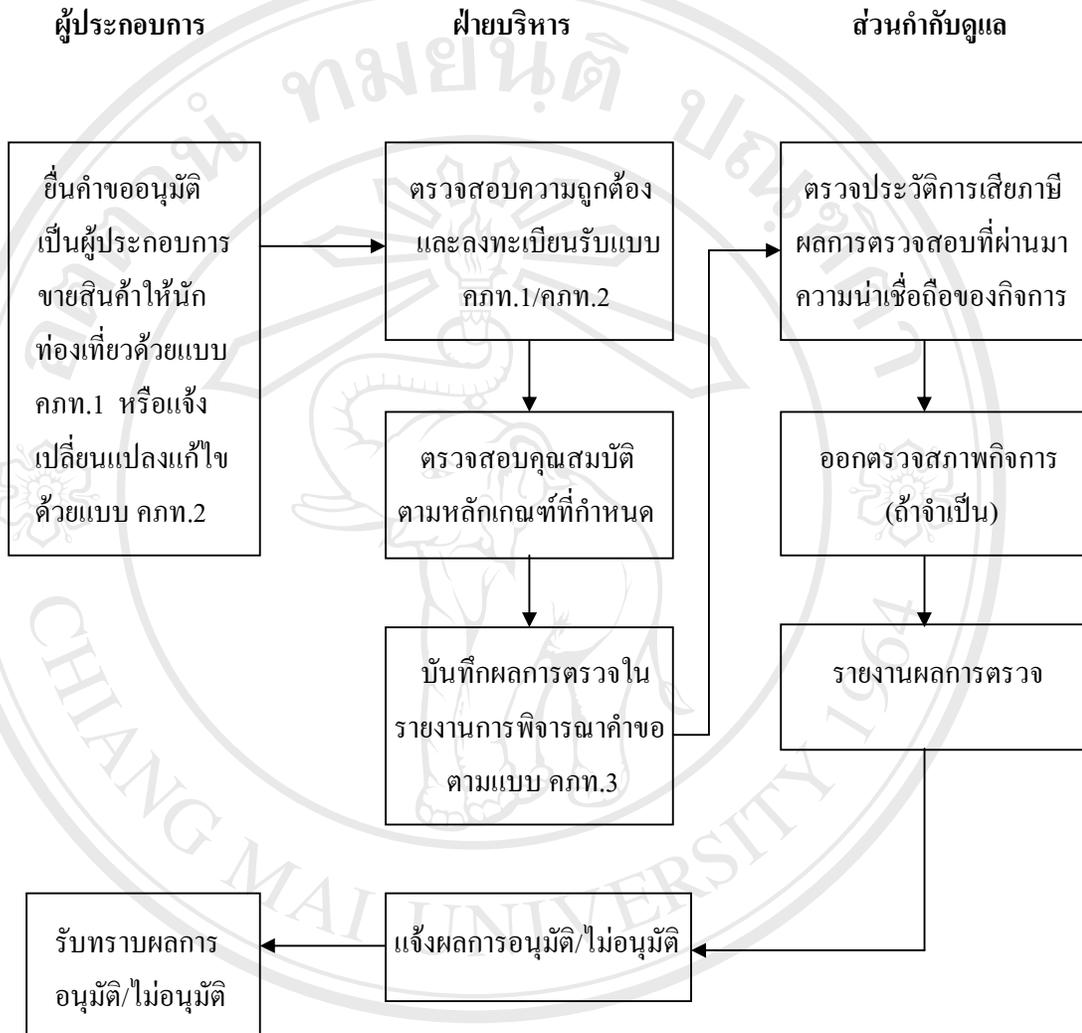
(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้ทำการค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร และเอกสารทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากร ทฤษฎีภาษี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของกรมสรรพากร ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการและที่จัดทำขึ้นเผยแพร่เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ กรมสรรพากร สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 1

โดยทำการศึกษาตามรายละเอียดของแผนภูมิที่ 2-4 ซึ่งแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้
แผนภูมิที่ 2 แสดงขั้นตอนการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ฝ่ายบริหารงานทั่วไปจะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แล้วบันทึกผลการตรวจดังกล่าวส่งให้ส่วนกำกับดูแลผู้เสียภาษีเพื่อทำการตรวจประวัติการเสียภาษี และความน่าเชื่อถือของกิจการ เมื่อตรวจสอบตามขั้นตอนแล้ว ส่วนกำกับดูแลจะรายงานผลการตรวจให้ฝ่ายบริหารงานทั่วไป เพื่อแจ้งผลการอนุมัติ/ไม่อนุมัติให้ผู้ประกอบการทราบ

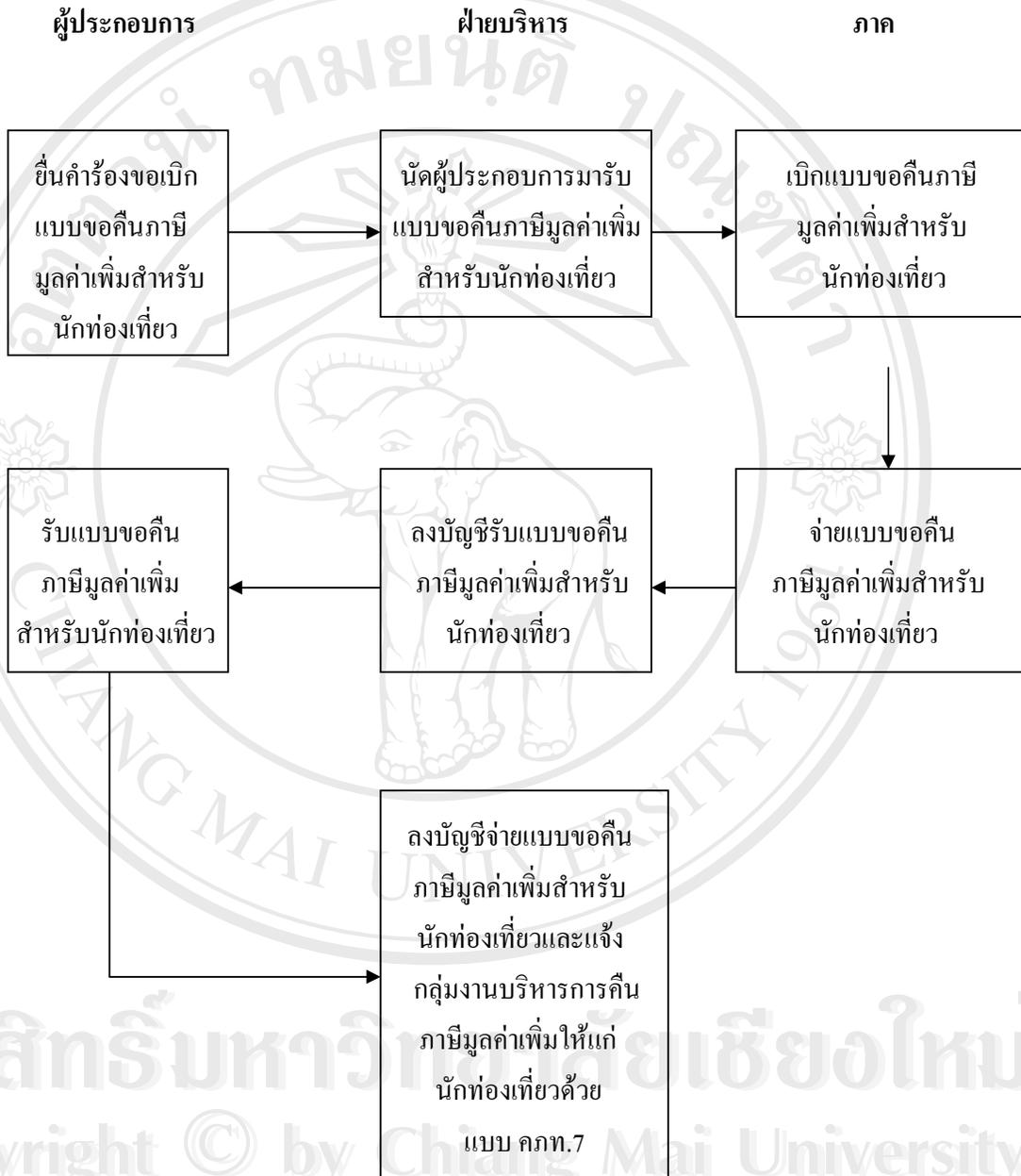
แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำร้องขอเบิกแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ฝ่ายบริหารงานทั่วไปจะทำการขอเบิกแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากสำนักงานสรรพากรภาค และนัดให้ผู้ประกอบการมารับแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม พร้อมทั้งทำการลงบัญชีรับ/จ่ายแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับแจ้งให้กลุ่มบริหารการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำร้องขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและได้รับอนุมัติแล้ว จะต้องแสดงแผ่นป้าย “VAT REFUND FOR TOURISTS” ณ ที่เปิดเผย และขอรับแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.10) และเมื่อเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากนักท่องเที่ยวแล้ว จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีและระบุเลขที่หนังสือเดินทางลงในใบกำกับภาษี หลังจากนั้นต้องจัดทำคำร้องขอคืนภาษีให้นักท่องเที่ยว(ภ.พ.10) พร้อมทั้งจัดทำรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (ภ.พ.9) และเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี และจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปต่อกรมสรรพากร

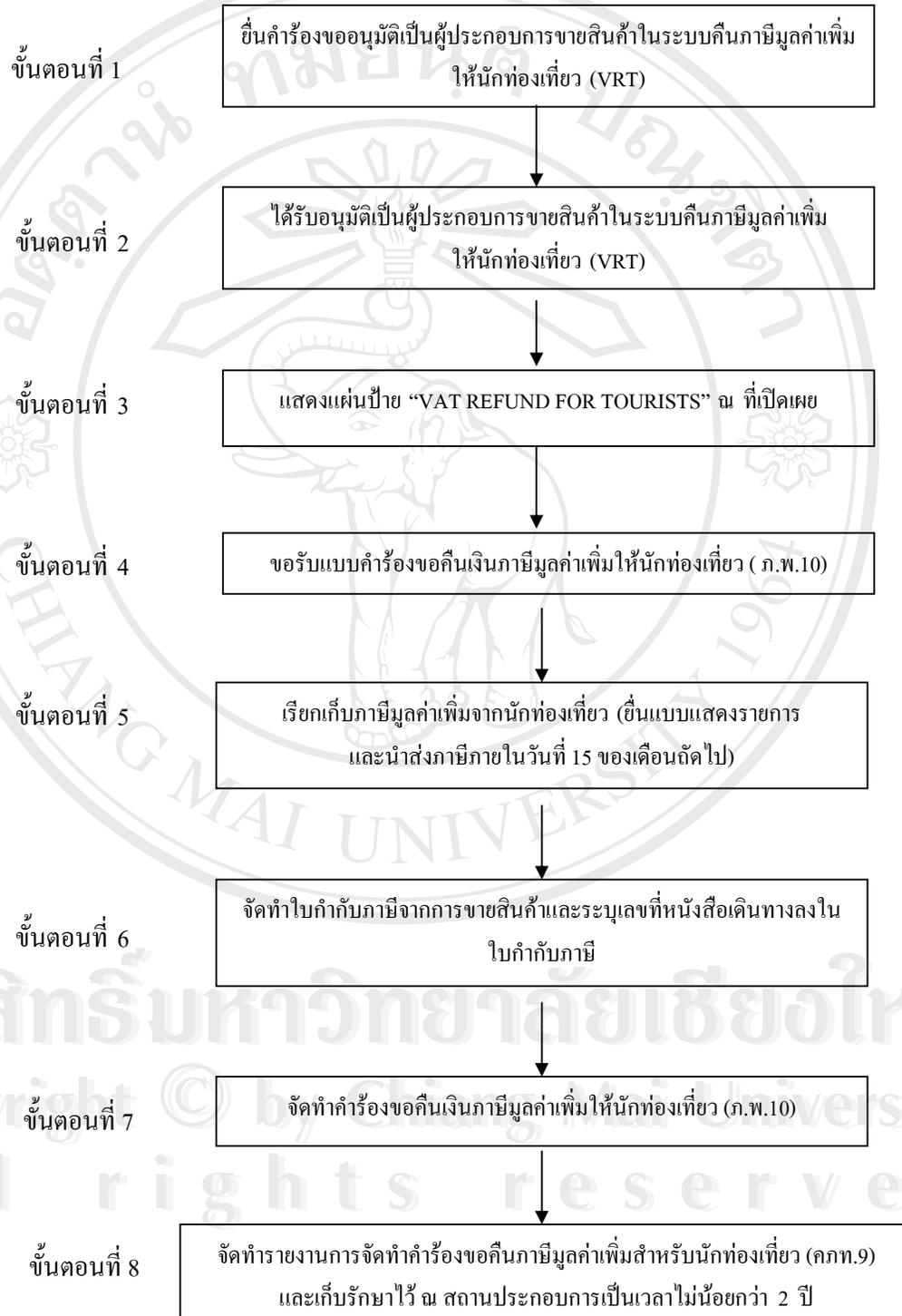
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

โดยทำการศึกษา ลักษณะและความต้องการทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรายละเอียด ดังนี้

- 1) ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการภามีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายสินค้าและบริการ ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วตั้งแต่ 500,000 บาท
- 2) การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 3) การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ในการตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ
- 4) ปัญหาและอุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร
- 5) ปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสารกับพนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ปัญหาและอุปสรรคด้านการคมนาคมของผู้ประกอบการ
- 7) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎเกณฑ์ในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 8) ความต้องการและปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล และการให้การสนับสนุนของกรมสรรพากร

3.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ใช้สถิติ ความถี่ และอัตราส่วนร้อยละ

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้ ความเข้าใจในแต่ละด้านเกี่ยวกับระบบการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาอุปสรรค ใช้วิธีกำหนดค่าสเกล (scale) ของคำถามแต่ละข้อ กำหนดคำตอบในการวัดปัญหาและอุปสรรคเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ทำการวิเคราะห์ปัจจัยการบริการจากคะแนนเฉลี่ย

กรณีคำถามเชิงบวก

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมากที่สุด

กรณีคำถามเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

(4) สรุปผลการศึกษาโดยใช้วิธีพรรณนา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีน
ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิเคราะห์อุปสรรค และศึกษาถึงลักษณะ
ทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ของ
ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากการออกแบบสอบถามผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย และผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษี
มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย ในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา
เพียงกลุ่มละ 76 ราย ผลการศึกษาจึงเป็นผลจากจำนวนผู้ประกอบการกลุ่มละ 76 ราย แสดงผล
การศึกษาโดยแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ คือ

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 4.1.1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ
- 4.1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ
- 4.1.3 ความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขาย
สินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
- 4.1.4 รายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าและการคีน
ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
- 4.1.5 กิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษี
มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 4.2.1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ
- 4.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ
- 4.2.3 รายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าและการคีน
ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
- 4.2.4 กิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

4.1.1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ

จากข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการประกอบด้วย ประเภทการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ประเภทสินค้าที่จำหน่าย ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินกิจการ รายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา จำนวนพนักงานในหน่วยงาน จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันทั้งในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนตุลาคม – เมษายน) และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนพฤษภาคม – กันยายน) ระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ระยะเวลาและเหตุผลของการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และเหตุผลของการไม่ได้เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว แสดงผลการศึกษาดังตารางที่ 4.1 – 4.10

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทของการจดทะเบียน

ประเภทของการจดทะเบียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	62	81.58
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	12	15.79
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	-	-
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	2	2.63
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงลักษณะประเภทของการจดทะเบียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จดทะเบียนประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.58 รองลงมาประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัดจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79 และเป็นประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.63

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย

ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผ้าพื้นเมือง/เสื้อผ้าสำเร็จรูป	17	22.36
ของที่ระลึก, เครื่องเงิน	25	32.89
เครื่องประดับอัญมณี	11	14.47
นาฬิกา, แวนตา, ปากกา	6	7.91
เครื่องปั้นดินเผา	12	15.79
อื่น ๆ เช่น เครื่องหนัง, เครื่องเรือน	5	6.58
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จำหน่ายสินค้าประเภทของที่ระลึก, เครื่องเงินจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.89 อันดับสองเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทผ้าพื้นเมืองและเสื้อผ้าสำเร็จรูปจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.36 อันดับสามเป็นการจำหน่ายเครื่องปั้นดินเผาจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับสี่เป็นการจำหน่ายเครื่องประดับอัญมณีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.47 อันดับห้าเป็นการจำหน่ายนาฬิกา, แวนตา, ปากกาจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.91 และอันดับสุดท้ายเป็นการจำหน่ายสินค้าอื่น เช่น เครื่องหนัง, เครื่องเรือนจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.58 จะเห็นได้ว่าสินค้าที่ผู้ประกอบการในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวจำหน่ายส่วนใหญ่ เป็นสินค้าหัตถกรรมซึ่งต้องใช้แรงงานที่มีฝีมือจากชุมชนต่าง ๆ อันสะท้อนให้เห็นถึงการจ้างงานและสภาพเศรษฐกิจของชุมชน ดังนั้นถ้าจำนวนผู้ประกอบการในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นย่อมมีผลทำให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือซึ่งมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับจำนวนแรงงานทั้งหมดในชนบท เมื่อจำนวนแรงงานที่มีฝีมือมีจำกัดจะทำให้เกิดการแย่งชิงแรงงาน ผู้ประกอบการจึงต้องเพิ่มค่าจ้างให้สูงขึ้นเพื่อจูงใจให้คนมาทำงานกับตนมากขึ้น เมื่อต่างฝ่ายต่างเพิ่มค่าจ้าง ส่งผลให้ค่าจ้างคุณภาพในตลาดเพิ่มสูงขึ้น เมื่อแรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นทำให้สภาพเศรษฐกิจของชุมชนมีความอยู่ดีกินดีมากขึ้น

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน

เงินทุนจดทะเบียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
500,000 – 1,000,000 บาท	17	22.37
1,000,001 – 5,000,000 บาท	28	36.84
5,000,001 – 10,000,000 บาท	9	11.84
10,000,001 บาทขึ้นไป	22	28.95
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียน 1,000,001 – 5,000,000 บาทจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมามีทุนจดทะเบียน 10,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.95 มีทุนจดทะเบียน 500,000 – 1,000,000 บาทจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.37 และทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาทจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.84

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน

ระยะเวลาการดำเนินงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 – 5 ปี	12	15.79
6 – 10 ปี	16	21.05
11 – 15 ปี	20	26.31
มากกว่า 15 ปี	28	36.85
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีใช้ผู้ประกอบการรายใหม่ โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินการมากกว่า 15 ปีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.85 รองลงมาดำเนินการระหว่าง 11 – 15 ปีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระยะเวลาการดำเนินการระหว่าง 6 – 10 ปีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.05 และผู้ประกอบการที่ดำเนินการระหว่าง 1 – 5 ปีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้จากการจำหน่ายสินค้า ในรอบปีที่ผ่านมา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ล้านบาท	10	13.16
2-5 ล้านบาท	11	14.47
6-10 ล้านบาท	20	26.31
มากกว่า 10 ล้านบาท	35	46.06
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า การที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นเมืองท่องเที่ยว ส่งผลให้ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ประกอบการที่มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมาเกินกว่า 10 ล้านบาทจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.06 รองลงมามีรายได้ในรอบปีที่ผ่านมาระหว่าง 6-10 ล้านบาทจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.31 มีรายได้ระหว่าง 2-5 ล้านบาทจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.47 และมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่า 2 ล้านบาทจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.16

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนพนักงานในหน่วยงาน

จำนวนพนักงานในหน่วยงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	23	30.26
10-20 คน	30	39.47
21-30 คน	14	18.43
มากกว่า 30 คน	9	11.84
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในหน่วยงาน 10-20 คนจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมามีจำนวนพนักงานใน

หน่วยงานน้อยกว่า 10 คนจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.26 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงาน 21 – 30 คนจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.43 และมีจำนวนพนักงานในหน่วยงานมากกว่า 30 คนจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.84 แสดงให้เห็นว่าเนื่องจากผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการผลิตสินค้าเอง จึงมีการจ้างงานจำนวนไม่มากนัก เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายในส่วนของแรงงาน โดยแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจการ ดังนั้นแรงงานเหล่านี้จึงได้รับค่าจ้างที่สูงกว่าแรงงานในชนบท

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวัน	ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว		ช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คนต่อวัน	-	-	23	30.26
10 – 20 คนต่อวัน	19	25.00	42	55.26
มากกว่า 20 คนต่อวัน	57	75.00	11	14.48
รวม	76	100.00	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการมากกว่า 20 คนต่อวันจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ 10 – 20 คนต่อวันจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ 10 – 20 คนต่อวันจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการน้อยกว่า 20 คนต่อวันจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.26 แสดงให้เห็นว่านโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลโดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่

ระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 กิโลเมตร	35	46.05
10 – 20 กิโลเมตร	32	42.10
มากกว่า 20 กิโลเมตร	9	11.85
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่น้อยกว่า 10 กิโลเมตรจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.05 รองลงมา มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ 10 - 20 กิโลเมตรจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.10 และมีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่มากกว่า 20 กิโลเมตรจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.85 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีสถานประกอบการอยู่ในเขตตัวเมืองเชียงใหม่

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามระยะเวลาที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่เข้าสู่ระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
0 – 1 ปี	8	10.53
2 – 3 ปี	22	28.95
4 – 5 ปี	46	60.52
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว 4 – 5 ปีจำนวน 46 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 60.52 และเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว 2-3 ปีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.95 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้าสู่ระบบคินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวนั้นมีจำนวนน้อยมาก โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเก่าที่เข้าสู่ระบบคินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวนับตั้งแต่ที่กรมสรรพากรได้เริ่มดำเนินการคินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในขณะที่มีจำนวนผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งเป็นปัญหาที่กรมสรรพากรกำลังดำเนินการแก้ไข โดยอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงข้อกำหนดและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติของผู้ประกอบการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้
นักท่องเที่ยว จำแนกตามอันดับความสำคัญและเหตุการณ์เข้าเป็นผู้ประกอบการ
ขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

อันดับ	เหตุผล												รวม	
	1		2		3		4		5		6			
ความสำคัญ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	8	10.53	25	32.89	10	13.16	-	-	33	43.42	-	-	76	100.00
2	16	21.05	29	38.16	8	10.53	2	2.63	21	27.63	-	-	76	100.00
3	27	35.52	19	25.00	14	18.42	1	1.32	15	19.74	-	-	76	100.00
4	24	31.58	2	2.63	37	48.68	6	7.90	7	9.21	-	-	76	100.00
5	1	1.32	1	1.32	7	9.21	67	88.15	-	-	-	-	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ: 1. ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. ให้ความสำคัญของเหตุผลที่สำคัญที่สุด เริ่มจากหมายเลข 1 และเหตุผลที่สำคัญอันดับสอง ใช้หมายเลข 2 ตามลำดับ
3. รายละเอียดเหตุผลมีดังนี้
 - 3.1 เหตุผลที่ 1 คือ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
 - 3.2 เหตุผลที่ 2 คือ คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร
 - 3.3 เหตุผลที่ 3 คือ คำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าระบบแล้ว
 - 3.4 เหตุผลที่ 4 คือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ
 - 3.5 เหตุผลที่ 5 คือ ทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น
 - 3.6 เหตุผลที่ 6 คือ เหตุผลอื่น ๆ นอกเหนือจาก 1 – 5

ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เหตุผลที่ 5 คือ การที่ผู้ประกอบการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น จำนวน 33 ราย หรือร้อยละ 43.42 ผู้ประกอบการจำนวน 29 ราย หรือร้อยละ 38.16 เลือกให้ความสำคัญเป็นอันดับสอง กับเหตุผลที่ 2 คือ เพราะได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร ผู้ประกอบการเลือกให้ความสำคัญเป็นอันดับสามกับเหตุผลที่ 1 คือ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ

การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 27 ราย หรือร้อยละ 35.52 ส่วนเหตุผลที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญอันดับสี่คือ เหตุผลที่ 3 คือ คำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าระบบแล้ว จำนวน 37 ราย หรือร้อยละ 48.68 และเหตุผลที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญน้อยที่สุด คือ เหตุผลที่ 4 ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ จำนวน 67 ราย หรือร้อยละ 88.15

4.1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของกรมสรรพากร

การศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้จะเป็นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากร โดยทำการวิเคราะห์ปัจจัยการบริการจากคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

- กรณีคำถามเชิงบวก

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมากที่สุด

- กรณีคำถามเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

โดยค่าเฉลี่ยที่ได้ ถ้าอยู่ในเกณฑ์ดี แปลว่า ปัจจัยดังกล่าวไม่ใช่ปัญหาที่กรมสรรพากรต้องแก้ไข ถ้าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และไม่ดี แปลว่า ปัจจัยดังกล่าวยังเป็นปัญหาที่กรมสรรพากรต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้บริการของเจ้าหน้าที่

การให้บริการของเจ้าหน้าที่	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ปริมาณเจ้าหน้าที่ที่มีเพียงพอกับความต้องการ	3.07	0.70	ปานกลาง
การขออนุมัติได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่สรรพากรเป็นอย่างดี	3.79	0.47	ดี
สถานที่ให้บริการสะอาด สะดวกสบาย และมีการจัดสถานที่อย่างเหมาะสม	3.58	0.66	ดี
เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.76	0.43	ดี
เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยดี สุภาพ เรียบร้อย	3.89	0.42	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.62	0.62	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 3.62 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี โดยผู้ประกอบการเห็นว่า การขออนุมัติได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่สรรพากรเป็นอย่างดี สถานที่ให้บริการสะอาด สะดวกสบาย และมีการจัดสถานที่อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และเจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยดี สุภาพ เรียบร้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79, 3.58, 3.76 และ 3.89 ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน คำถามเกี่ยวกับปริมาณเจ้าหน้าที่ที่มีเพียงพอกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 3.07 มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าในบางครั้งปริมาณเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ประกอบการต้องเสียเวลามากในการมาติดต่อกับกรมสรรพากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่กรมสรรพากรต้องดำเนินการแก้ไขให้มีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอความต้องการของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบ เชิงบวกต่อการเข้าร่วม เป็นผู้ประกอบการคีน ภามูลค่าเพิ่มให้ นักท่องเที่ยว
เอกสารที่ใช้ในการขออนุมัติมี จำนวนมาก	3.39	0.85	ปานกลาง
ใช้เวลามากในการรวบรวม รายละเอียด	3.32	0.88	ปานกลาง
ขั้นตอนในการอนุมัติซับซ้อนทำให้ เสียเวลา	3.38	0.82	ปานกลาง
ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเป็น ผู้ประกอบการมีความรวดเร็ว	3.37	1.00	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.50	0.85	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.50 มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการเห็นว่าเอกสารที่ใช้ในการขออนุมัติมีจำนวนมาก ต้องใช้เวลามากในการรวบรวมรายละเอียด ขั้นตอนในการอนุมัติซับซ้อนทำให้เสียเวลา ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเป็นผู้ประกอบการมีความรวดเร็ว ปัจจัยดังกล่าวมีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.39, 3.32, 3.38 และ 3.37 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเป็นปัจจัยที่ยังเป็นปัญหาที่กรมสรรพากรควรพิจารณาดำเนินการแก้ไข โดยในปัจจุบันกรมสรรพากรได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงฐานข้อมูลผู้ประกอบการให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร

การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.87	0.41	ดี
การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.43	0.60	ดี
เอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว แปลเป็นภาษาต่างประเทศมีจำนวนเพียงพอ	3.01	0.97	ปานกลาง
กิจการของท่าน ได้รับเอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	3.76	0.51	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.52	0.74	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร มีค่าเฉลี่ย 3.52 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี โดยผู้ประกอบการเห็นว่ากรมสรรพากรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และผู้ประกอบการได้รับเอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87, 3.43 และ 3.76 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการเห็นว่า เอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว แปลเป็นภาษาต่างประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.01 แสดงว่ามีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในปัจจุบันกรมสรรพากรได้มีการแปลเอกสารเผยแพร่เป็นภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนการแปลเป็นภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ยังคงอยู่ในขั้นตอนของการพิจารณาดำเนินการต่อไป

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน

การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวน
สามารถให้คำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะความรู้เกี่ยวกับการคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวน แก่นักท่องเที่ยวน และสร้างความเข้าใจในทางเดียวกัน	2.97	0.86	ปานกลาง
ขั้นตอนการจัดทำเอกสารให้นักท่องเที่ยวนมีความซับซ้อนและเสียเวลา	3.64	0.51	ดี
นักท่องเที่ยวนให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสาร การคีนภามูลค่าเพิ่มเป็นอย่างดี	3.55	0.84	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.39	0.81	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.39 ผู้ประกอบการยังไม่สามารถให้คำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะความรู้เกี่ยวกับการคีนภามูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยวนได้อย่างดี และยังไม่สามารถสร้างความเข้าใจในทางเดียวกันได้ และผู้ประกอบการเห็นว่าขั้นตอนการจัดทำเอกสารให้นักท่องเที่ยวนมีความซับซ้อนและเสียเวลา ในขณะที่นักท่องเที่ยวนให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสาร การคีนภามูลค่าเพิ่มเป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.97, 3.64, 3.55 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าอุปสรรคสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวนของผู้ประกอบการในระบบคีนภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวน คือเรื่องของการพูดภาษาต่างประเทศ และขั้นตอนการจัดทำเอกสารมีความซับซ้อนทำให้เสียเวลาทั้งผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวน

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการคมนาคม

การคมนาคม	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ต้องใช้ระยะเวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว	3.26	0.74	ปานกลาง
เส้นทางคมนาคมระหว่างสถานประกอบการของท่านกับหน่วยงานของกรมสรรพากรมีความสะดวกสบาย	3.41	0.66	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.34	0.70	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า การคมนาคมเป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการในการเข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.34 ผู้ประกอบการมีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลางในการที่ต้องใช้เวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.26 เนื่องจากในช่วงที่ทำการศึกษานนสายหลักหลายสายในจังหวัดเชียงใหม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งใช้เวลานานในการดำเนินการ อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการเห็นว่าต้องใช้ระยะเวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ในขณะที่ผู้ประกอบการเห็นว่า เส้นทางคมนาคมระหว่างสถานประกอบการกับหน่วยงานของกรมสรรพากรมีความสะดวกสบาย เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีสถานประกอบการอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ โดยมีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.41

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น	3.75	0.61	ดี
ทำให้งานมีความเป็นสากลมากขึ้น	2.89	0.68	ปานกลาง
การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวทำให้ท่านเห็นว่าสามารถควบคุมการหลบเลี่ยงภาษีได้ เนื่องจากต้องมีการออกไปกำกับภาษีทุกครั้งที่ขาย	4.09	0.75	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.58	0.85	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.58 ซึ่งการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวนอกจากจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้นแล้ว การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวยังทำให้ผู้ประกอบการเห็นว่าสามารถควบคุมการหลบเลี่ยงภาษีได้ในระดับดี เนื่องจากต้องมีการออกไปกำกับภาษีทุกครั้งที่ขาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 และ 2.89 ตามลำดับ ในขณะที่ด้วยกันผู้ประกอบการเห็นว่า การเข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น ไม่ได้ทำให้งานมีความเป็นสากลมากขึ้นเท่าใดนัก เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการขายปลีกสินค้า เนื่องจากกลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่นิยมมาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ สินค้าที่ซื้อส่วนใหญ่จึงเป็นสินค้าที่นำกลับไปฝากบุคคลต่าง ๆ มากกว่าที่จะซื้อไปจำหน่ายหรือเผยแพร่ในต่างประเทศ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการ

ปัญหาและอุปสรรค	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการ คืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว
รัฐบาลควรมีการรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใ้ นักท่องเที่ยว	3.89	0.62	ดี
กรมสรรพากรควรมีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอน ในการปฏิบัติงาน	4.18	0.56	ดี
ระยะเวลาของการจัดอบรม ผู้ประกอบการในระบบคืนภาษี มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของ กรมสรรพากรมีความเหมาะสม และเพียงพอ	3.11	0.56	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.73	0.74	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่ารัฐบาลควรมีการรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 3.89 และเห็นว่ากรมสรรพากรควรมีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดีเช่นกัน คือมีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนระยะเวลาของการจัดอบรมผู้ประกอบการในระบบคืนภาษี มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรมีความเหมาะสมและเพียงพอ นั้น มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.11 นั่นคือ ผู้ประกอบการเห็นว่ากรมสรรพากรควรมีการเพิ่มระยะเวลาการจัดอบรมให้มากขึ้นจากเดิมที่มีการจัดอบรมผู้ประกอบการเพียงปีละ 1 ครั้ง ซึ่งในส่วน of กรมสรรพากร เนื่องจากการจัดการฝึกอบรมผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น จัดขึ้นเพื่อที่กรมสรรพากรจะ

ได้รับทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ประกอบการ ตลอดจนให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับระเบียบและข้อปฏิบัติใหม่ ๆ แต่เนื่องจากในแต่ละปีมีกฎหมายและระเบียบปฏิบัติใหม่ ๆ ไม่มากนัก เพราะกรมสรรพากรต้องใช้เวลาในศึกษาเพื่อที่จะทำการปรับปรุงระเบียบและข้อปฏิบัติให้เหมาะสม ระยะเวลาการอบรมผู้ประกอบการจึงมีการกำหนดไว้เพียงปีละ 1 ครั้ง

4.1.3 ความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่าน้ำหนักเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่าน้ำหนักเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ

เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความสำคัญ
การจัดทำแผ่นป้ายพื้นสีน้ำเงิน ตัวอักษรสีขาวมีข้อความ “VAT REFUND FOR TOURISTS” แสดงไว้ ณ ที่เปิดเผย มีความสำคัญอย่างไร	3.95	0.86	ดี
การขอรับแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว(ลกท.7) จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่	2.47	0.66	ไม่ดี
เมื่อขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป หรืออย่างย่อ โดยระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขที่หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วย	3.22	0.72	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.21	0.96	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ มีระดับของความสำคัญในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.21 โดยผู้ประกอบการเห็นว่าการจัดทำแผ่นป้ายพื้นสีน้ำเงิน ตัวอักษรสีขาวมีข้อความ

“VAT REFUND FOR TOURISTS” แสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยมีความสำคัญอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนการขอรับแบบคำร้องขอคืนภาษี มูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว(คทท.7) จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับไม่ดี คือมีค่าเฉลี่ย 2.47 แสดงว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการรับแบบคำร้องขอคืนภาษี ควรจะสามารถรับได้จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่แห่งใดก็ได้ และเมื่อขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป หรืออย่างย่อ โดยระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขที่หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วยนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางคือมีค่าเฉลี่ย 3.22

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับของความสำคัญ
เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อ โดยท่านได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้านั้นไว้แล้ว	4.25	0.73	ดีมาก
เป็นสินค้าที่นำออกนอกประเทศภายใน 60 วันนับแต่วันที่ซื้อสินค้า	2.76	0.61	ปานกลาง
เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องนำออกนอกประเทศพร้อมกับการเดินทาง สามารถส่งตามไปภายหลังได้	3.36	0.58	ปานกลาง
ไม่เป็นสินค้าต้องห้ามนำออกนอกประเทศ เช่น อาวุธปืน วัตถุระเบิด อัญมณี ที่ยังไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือน หรือทองรูปพรรณ	4.43	0.52	ดีมาก
ผลรวมทั้งหมด	3.70	0.92	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีระดับของความสำคัญในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 3.70 โดยให้ระดับความสำคัญดีมาก เกี่ยวกับกรณี เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อ โดยท่าน

ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้านั้นไว้แล้ว และไม่เป็นสินค้าต้องห้ามนำออกนอกประเทศ เช่น อาวุธปืน วัตถุระเบิด อัญมณีที่ยังไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือน หรือทองคำพรรณ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 และ 4.43 ตามลำดับ ส่วนกรณีเป็นสินค้าที่นำออกนอกประเทศภายใน 60 วันนับแต่วันที่ซื้อสินค้า และเป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องนำออกนอกประเทศพร้อมกับการเดินทาง สามารถส่งตามไปภายหลังได้ ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.76 และ 3.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามมูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มูลค่าการซื้อสินค้า	\bar{X}	S.D.	ระดับของความสำคัญ
นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าจากร้านของท่านในแต่ละวันมีมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท จึงจะสามารถจัดทำคำร้องขอคืนให้แก่นักท่องเที่ยวได้	3.58	0.75	ดี
นักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องซื้อสินค้าให้มีมูลค่าตามคำร้องขอคืนภาษีทุกฉบับรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาท	3.53	0.62	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.55	0.69	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่า กรณีมูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในระดับดี ทั้งกรณีเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าจากร้านในแต่ละวันมีมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท จึงจะสามารถจัดทำคำร้องขอคืนให้แก่นักท่องเที่ยวได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.58 และกรณีนักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องซื้อสินค้าให้มีมูลค่าตามคำร้องขอคืนภาษีทุกฉบับรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ย 3.53

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามการจัดทำคำร้องขอคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจัดทำคำร้องขอคีน ภาษีมูลค่าเพิ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความสำคัญ
การจัดทำคำร้องขอคีนเงินภาษี มูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวในแต่ละ ครั้ง นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้า ภายในวันเดียวกัน	2.67	0.97	ปานกลาง
คำร้องขอคีนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มของ นักท่องเที่ยวจะ ต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 2 ปี	2.86	1.09	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	2.76	1.03	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำคำร้องขอคีนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีระดับความสำคัญในระดับปานกลาง ทั้งกรณีการจัดทำคำร้องขอคีนเงินภาษี มูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าภายในวันเดียวกัน และกรณีคำร้องขอคีนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวจะ ต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.67 และ 2.86 ตามลำดับ นั่นคือผู้ประกอบการเห็นว่า การจัดทำคำร้องขอคีนเงินภาษี มูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องซื้อสินค้าภายในวันเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 2 ปี

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว

คุณสมบัติของนักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความสำคัญ
ไม่เป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่เป็น ผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย	4.53	0.81	ดีมาก
ไม่ใช่นักบินหรือลูกเรือของสาย การบินที่เดินทางออกนอกประเทศ	3.72	0.99	ดี
เดินทางออกนอกประเทศ ณ ท่าอากาศยานระหว่างประเทศ	2.82	1.02	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.69	1.17	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญระดับดีมาก กรณีนักท่องเที่ยวจะต้องไม่เป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.53 และให้ความสำคัญในระดับดี กรณีนักท่องเที่ยวจะต้องไม่ใช่นักบินหรือลูกเรือของสายการบินที่เดินทางออกนอกประเทศ มีค่าเฉลี่ย 3.72 และให้ความสำคัญในระดับปานกลาง กรณีที่นักท่องเที่ยวจะต้องเดินทางออกนอกประเทศ ณ ท่าอากาศยานระหว่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.82 นั่นคือ ผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกประเทศ ในเส้นทางอื่น เช่น ทางเรือ และทางรถยนต์ ก็สามารถที่จะได้รับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มคืนเช่นกัน แต่ในทางปฏิบัติ เนื่องจากมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะส่งเสริมการท่องเที่ยวในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยใช้มาตรการทางภาษีอากรในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศ โดยให้กรมสรรพากรกำหนดวิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและได้ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วนำสินค้านั้นไปพร้อมกับการเดินทางออกนอกประเทศไทย โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการเดินทางเข้าออก ณ ท่าอากาศยานระหว่างประเทศ อีกทั้งในการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จะต้องมีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล เพื่อให้มาตรการนี้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกฝ่าย ดังนั้นกรมสรรพากรจึงได้มีการกำหนดคุณสมบัติของนักท่องเที่ยวเฉพาะที่เดินทางออกนอกประเทศ ณ ท่าอากาศยานระหว่างประเทศเท่านั้น

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามสินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่ม

สินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับของความสำคัญ
อัญมณีที่ฝังในตัวเรือน	3.75	0.99	ดี
ทองรูปพรรณ	3.71	0.98	ดี
ปากกา	2.46	0.66	ไม่ดี
แว่นตา	2.37	0.73	ไม่ดี
นาฬิกา	2.43	0.77	ไม่ดี
ผลรวมทั้งหมด	2.94	1.05	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่า สินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่มนั้น ผู้ประกอบการให้ความสำคัญระดับดี กับสินค้าประเภทอัญมณีที่ฝังในตัวเรือน และทองรูปพรรณ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 และ 3.71 ตามลำดับ ส่วนสินค้าประเภทปากกา แว่นตา และนาฬิกา ผู้ประกอบการให้ความสำคัญระดับไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.46, 2.37 และ 2.43 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าสินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่มควรเป็นสินค้าประเภทอัญมณีที่ฝังในตัวเรือน และทองรูปพรรณเท่านั้น ซึ่งตามที่กรมสรรพากรได้กำหนดให้สินค้าทั้ง 5 ชนิดเป็นสินค้าที่ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากสินค้านี้เป็นสินค้าที่สามารถหลบเลี่ยงได้ง่าย อาจมีการซื้อแล้วมิได้นำออกไปจริง และการสำแดงราคาอาจไม่ตรงกับความเป็นจริงได้ ซึ่งจากผลการศึกษา ผู้ประกอบการอาจไม่เห็นด้วยที่ต้องกำหนดสินค้าประเภทปากกา แว่นตา และนาฬิกาแต่ด้วยความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ทำให้นักท่องเที่ยวยังคงต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคีนภามีมูลค่าเพิ่มต่อไป

4.1.4 รายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบ
การสร้างงานให้ชุมชน	3.84	0.59	ดี
การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ	4.16	0.63	ดี
การก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร	4.70	0.46	ดีมาก
การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ เช่น จากการสร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การสร้างโครงการต่าง ๆ ให้ชุมชน	3.53	0.74	ดี
ผลรวมทั้งหมด	4.06	0.75	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยด้านชุมชนในระดับดี โดยเห็นว่าการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีผลกระทบในระดับดีต่อการสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ เช่น จากการสร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การสร้างโครงการต่าง ๆ ให้ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.84, 4.16 และ 3.53 ตามลำดับ และเห็นว่าการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีผลกระทบในระดับดีมากต่อการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70 จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรนั้นจะส่งผลดีต่อทั้งชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดคือรัฐบาลจากการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งการที่กรมสรรพากรได้มีมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น นอกจากจะเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว ยังนับเป็นการสร้างงานและรายได้ให้แก่ชุมชนและผู้ประกอบการด้วย ดังนั้นกรมสรรพากรควรที่จะประชาสัมพันธ์และชี้ให้ชุมชนตลอดจนผู้ประกอบการเห็นว่า การที่ประเทศ

ไทยจะประสบความสำเร็จในการชักจูงให้ชาวต่างประเทศทั่วโลกนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลหรือมาตรการของกรมสรรพากรเพียงอย่างเดียว แต่ ยังต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในประเทศด้วย ทั้งในด้านผู้ผลิตหรือชุมชนที่จะต้องผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว ตลอดจนผู้ประกอบการก็ควรที่จะต้องมีความซื่อสัตย์และจริงใจในการให้บริการและคำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว จึงจะทำให้มาตรการนี้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4.1.5 กิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 4.25 จำนวน ร้อยละ ของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้ นักท่องเที่ยว จำแนกตามกิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

กิจกรรม	เคย		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เข้าร่วมประชุม/อบรมกับ กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	76	100.00	-	-	76	100.00
ติดต่อหน่วยงานของ กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	76	100.00	-	-	76	100.00
ติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว	76	100.00	-	-	76	100.00
เขียนจดหมาย/บทความลงใน หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	5	6.58	71	93.42	76	100.00
ปัจจัยอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ คืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ นักท่องเที่ยว แต่มิได้ระบุไว้ ในรายการ	-	-	-	-	-	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดูแบบที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการทุกรายเคยเข้าร่วมประชุม/อบรม กับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ติดต่อก่อนหน่วยงานของกรมสรรพากร เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ส่วนการเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนผู้ประกอบการที่เคยดำเนินการเพียง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.58 ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ไม่เคยดำเนินการมีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.42 การที่ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากร อาจสืบเนื่องมาจากผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย กรมสรรพากรสามารถที่จะควบคุมเป็น รายสถานประกอบการได้ จึงเกิดความเกรงกลัวว่าจะถูกตรวจสอบและควบคุมอย่างเข้มงวดจาก กรมสรรพากรถ้าออกมาแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะความเห็นในเชิงลบ จึงเป็นหน้าที่ของ กรมสรรพากรที่จะต้องสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการว่า แท้ที่จริงแล้วนั้น กรมสรรพากรได้ เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรเป็นอย่างดี เพื่อที่ กรมสรรพากรจะได้นำไปพิจารณาดำเนินการปรับปรุงระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ ให้ ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม เพื่อให้มาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มมีประสิทธิภาพสูงสุด และ เป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ เป็น ปัญหาตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการมีประสิทธิภาพ

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภูมิมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว

4.2.1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ

จากข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการประกอบด้วย ประเภทการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ประเภทสินค้าที่จำหน่าย ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินกิจการ รายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา จำนวนพนักงานในหน่วยงาน จำนวนนักท่องเที่ยวที่มารับบริการต่อวันทั้งในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนตุลาคม – เมษายน) และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนพฤษภาคม – กันยายน) ระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ระยะเวลาและเหตุผลของการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภูมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และเหตุผลของการไม่ได้เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภูมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว แสดงผลการศึกษาตามตารางที่ 4.26 – 4.34

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภูมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทของการจดทะเบียน

ประเภทของการจดทะเบียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	48	63.16
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	21	27.63
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	-	-
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	7	9.21
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.26 แสดงให้เห็นถึงลักษณะประเภทของการจดทะเบียนผู้ประกอบการส่วนใหญ่จดทะเบียนประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัดจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.63 และเป็นประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.21

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
คืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หักท้องเที่ยว จำแนกตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย

ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผ้าพื้นเมือง/เสื้อผ้าสำเร็จรูป	18	23.68
ของที่ระลึก, เครื่องเงิน	15	19.74
เครื่องประดับอัญมณี	14	18.42
นาฬิกา, แวนตา, ปากกา	7	9.21
เครื่องปั้นดินเผา	13	17.10
อื่นๆ เช่น ของเล่นเด็ก, เครื่องเรือน	9	11.85
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จำหน่ายสินค้าประเภทผ้าพื้นเมืองและเสื้อผ้าสำเร็จรูปจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.68 อันดับสองเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทของที่ระลึก, เครื่องเงินจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.74 อันดับสามเป็นการจำหน่ายเครื่องประดับอัญมณีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.42 อันดับสี่เป็นการจำหน่ายเครื่องปั้นดินเผาจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.10 อันดับห้าเป็นการจำหน่ายสินค้าอื่นๆ เช่น ของเล่นเด็ก, เครื่องเรือน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.85 และอันดับสุดท้ายเป็นการจำหน่ายนาฬิกา, แวนตา, ปากกา จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.21

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
คืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หักท้องเที่ยว จำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน

เงินทุนจดทะเบียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
500,000 – 1,000,000 บาท	15	19.74
1,000,001 – 5,000,000 บาท	27	35.53
5,000,001 – 10,000,000 บาท	25	32.89
10,000,001 บาทขึ้นไป	9	11.84
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียน 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.53 รองลงมามีทุนจดทะเบียน

5,000,001 – 10,000,000 บาท จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.89 มีทุนจดทะเบียน 500,000 – 1,000,000 บาท จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.74 และมีทุนจดทะเบียน 10,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.84

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ คีนภามีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินการ

ระยะเวลาการดำเนินการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 – 5 ปี	7	9.21
6 – 10 ปี	30	39.47
11 – 15 ปี	17	22.37
มากกว่า 15 ปี	22	28.95
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.29 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินการระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาดำเนินการมากกว่า 15 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.95 ระยะเวลาการดำเนินการระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.37 และผู้ประกอบการที่ดำเนินการระหว่าง 1 – 5 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.21

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ คีนภามีมูลค่าเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้จากการจำหน่ายสินค้า ในรอบปีที่ผ่านมา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ล้านบาท	7	9.21
2 – 5 ล้านบาท	17	22.37
6 – 10 ล้านบาท	33	43.42
มากกว่า 10 ล้านบาท	19	25.00
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดารงที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรายได้อาจการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา 6 – 10 ล้านบาท จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.42 รองลงมาได้มีรายได้อาจการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา 10 ล้านบาท จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีรายได้อาจการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา 2–5 ล้านบาท จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.37 และมีรายได้อาจการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 2 ล้านบาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.21

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ คำนวณมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนพนักงานในหน่วยงาน

จำนวนพนักงานในหน่วยงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	26	34.21
10 – 20 คน	31	40.79
21 – 30 คน	10	13.16
มากกว่า 30 คน	9	11.84
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดารงที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในหน่วยงาน 10 – 20 คนจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.79 รองลงมาจำนวนพนักงานในหน่วยงานน้อยกว่า 10 คนจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.21 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงาน 21 – 30 คนจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.16 และมีจำนวนพนักงานในหน่วยงานมากกว่า 30 คนจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.84

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ คำนวณมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ ต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวัน	ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว		ช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คนต่อวัน	-	-	22	28.95
10 – 20 คนต่อวัน	26	34.21	45	59.21
มากกว่า 20 คนต่อวัน	50	65.79	9	11.84
รวม	76	100.00	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดูตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นว่า ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการมากกว่า 20 คนต่อวันจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79 รองลงมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ 10 – 20 คนต่อวันจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.21 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ 10 – 20 คนต่อวันจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.21 รองลงมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการน้อยกว่า 10 คนต่อวันจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.95 แสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลนอกจากจะช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการของผู้ประกอบการที่ไม่อยู่ในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่

ระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 กิโลเมตร	11	14.47
10 – 20 กิโลเมตร	50	65.79
มากกว่า 20 กิโลเมตร	15	19.74
รวม	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดูตารางที่ 4.33 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ 10 – 20 กิโลเมตรจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79 รองลงมา มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่มากกว่า 20 กิโลเมตรจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.74 และมีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่น้อยกว่า 10 กิโลเมตรจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.47

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
 คินภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามอันดับความสำคัญและเหตุการณ์
 ไม่ได้เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

อันดับความสำคัญ	เหตุผล												รวม	
	1		2		3		4		5		6			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	1	1.31	21	27.63	41	53.95	12	15.80	1	1.31	-	-	76	100.00
2	3	3.95	40	52.63	22	28.95	1	1.31	10	13.16	-	-	76	100.00
3	2	2.63	8	10.53	4	5.26	15	19.74	47	61.84	-	-	76	100.00
4	9	11.84	7	9.21	9	11.84	33	43.42	18	23.69	-	-	76	100.00
ไม่ตอบ	61	80.27	-	-	-	-	15	19.73	-	-	-	-	76	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ: 1. ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. ให้ความสำคัญของเหตุผลที่สำคัญที่สุด เริ่มจากหมายเลข 1 และเหตุผลที่สำคัญอันดับสอง ใช้หมายเลข 2 ตามลำดับ
3. รายละเอียดเหตุผลมีดังนี้
 - 3.1 เหตุผลที่ 1 คือ ไม่เคยได้รับข่าวประชาสัมพันธ์
 - 3.2 เหตุผลที่ 2 คือ การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก
 - 3.3 เหตุผลที่ 3 คือ ระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ
 - 3.4 เหตุผลที่ 4 คือ ลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย
 - 3.5 เหตุผลที่ 5 คือ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน
 - 3.6 เหตุผลที่ 6 คือ เหตุผลอื่น ๆ นอกเหนือจาก 1 – 5

ผลการศึกษารางที่ 4.34 แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 53.95 ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับเหตุผลที่ 3 คือ ระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ ร้อยละ 52.63 เลือกให้ความสำคัญเป็นอันดับสอง กับเหตุผลที่ 2 คือ การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก ร้อยละ 61.84 เลือกให้ความสำคัญเป็นอันดับสาม กับเหตุผลที่ 5 คือ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน และให้ความสำคัญน้อยที่สุด กับเหตุผลที่ 4 คือ ลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย ร้อยละ 43.42

4.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้บริการของเจ้าหน้าที่

การให้บริการของเจ้าหน้าที่	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ปริมาณเจ้าหน้าที่มีเพียงพอกับความต้องการ	2.80	0.57	ปานกลาง
การขออนุมัติได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่สรรพากรเป็นอย่างดี	3.79	0.41	ดี
สถานที่ให้บริการสะอาด สะดวกสบาย และมีการจัดสถานที่อย่างเหมาะสม	3.71	0.46	ดี
เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.83	0.38	ดี
เจ้าหน้าที่มีอัตราเสียดี สุภาพ เรียบร้อย	3.96	0.20	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.62	0.59	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 3.62 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี โดยผู้ประกอบการเห็นว่า การขออนุมัติได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่สรรพากรเป็นอย่างดี สถานที่ให้บริการสะอาด สะดวกสบาย และมีการจัดสถานที่อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และเจ้าหน้าที่มีอัตราเสียดี สุภาพ เรียบร้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79, 3.71, 3.83 และ 3.96 ตามลำดับ ในขณะที่คำถามเกี่ยวกับปริมาณเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 2.80 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าในบางครั้งปริมาณเจ้าหน้าที่ยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้เกิดการล่าช้าในการปฏิบัติงาน และผู้ประกอบการต้องเสียเวลามากในการติดต่อกับกรมสรรพากร ซึ่งเป็นปัญหาที่กรมสรรพากรจะต้องดำเนินการแก้ไขต่อไป

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
เอกสารที่ใช้ในการขออนุมัติมีจำนวนมาก	2.99	0.62	ปานกลาง
ใช้เวลามากในการรวบรวมรายละเอียด	3.13	0.74	ปานกลาง
ขั้นตอนในการอนุมัติซับซ้อนทำให้เสียเวลา	3.28	0.76	ปานกลาง
ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเป็นผู้ประกอบการมีความรวดเร็ว	2.58	0.50	ไม่ดี
ผลรวมทั้งหมด	2.99	0.71	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.36 แสดงให้เห็นว่า การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการเห็นว่า เอกสารที่ใช้ในการขออนุมัติมีจำนวนมาก ทำให้ใช้เวลามากในการรวบรวมรายละเอียด และขั้นตอนในการอนุมัติซับซ้อนทำให้เสียเวลา มีผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.99, 3.13 และ 3.28 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเป็นผู้ประกอบการมีความรวดเร็ว มีผลกระทบเชิงบวกในระดับไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.58 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัญหาที่กรมสรรพากรกำลังดำเนินการแก้ไข เนื่องจากในปัจจุบันกำลังมีการดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลผู้ประกอบการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอาจไม่ต้องใช้เอกสารในการขออนุมัติเป็นจำนวนมาก ตลอดจนขั้นตอนและระยะเวลาที่ใช้ในการอนุมัติก็จะมีผลความสะดวกรวดเร็ว เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบการคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร

การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.78	0.42	ดี
การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.71	0.58	ดี
เอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว แปลเป็นภาษาต่างประเทศมีจำนวนเพียงพอ	2.74	0.87	ปานกลาง
กิจการของท่าน ได้รับเอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	3.66	0.68	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.47	0.78	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.37 แสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร มีค่าเฉลี่ย 3.47 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี โดยผู้ประกอบการเห็นว่ากรมสรรพากรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และผู้ประกอบการได้รับเอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.78, 3.71 และ 3.66 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า จากการที่กรมสรรพากรได้เน้นในเรื่องของการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดมา ส่งผลให้ทัศนคติหรือระดับความเห็นของผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงไปเป็นระดับดี เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยของ ศุภวรรณ สุขทรัพย์ถาวร (2544) ผู้ประกอบการมีทัศนคติด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง และในส่วนของเอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเห็นว่ายังมีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศน้อยเกินไป ซึ่งยังคงอยู่ในขั้นตอนของการพิจารณาดำเนินการของกรมสรรพากรต่อไป

ตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน

การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
สามารถให้คำแนะนำ หรือข้อเสนอนะความรู้เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว แก่นักท่องเที่ยว และสร้างความเข้าใจในทางเดียวกัน	2.50	0.60	ไม่ดี
ขั้นตอนการจัดทำเอกสารให้นักท่องเที่ยวมีความซับซ้อนและเสียเวลา	3.66	0.48	ดี
นักท่องเที่ยวให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสาร การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอย่างดี	3.08	0.58	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.08	0.73	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.38 แสดงให้เห็นว่า การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวน มีค่าเฉลี่ย 3.08 แสดงว่า มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ประกอบการเห็นว่าไม่สามารถให้คำแนะนำ หรือข้อเสนอนะความรู้เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว และสร้างความเข้าใจในทางเดียวกันได้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งของผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่าสิ่งที่จะสามารถติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวนได้นั้น จะต้องมีการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้องค์กร จึงทำให้มีค่าเฉลี่ยเพียง 2.50 มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับไม่ดี และอาจส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการจัดทำเอกสารการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากเกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเห็นว่าขั้นตอนการจัดทำเอกสารให้นักท่องเที่ยวมีความซับซ้อนและเสียเวลา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่กรมสรรพากร

ตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการคมนาคม

การคมนาคม	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ต้องใช้ระยะเวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว	3.33	0.81	ปานกลาง
เส้นทางคมนาคมระหว่างสถานประกอบการของท่านกับหน่วยงานของกรมสรรพากรมีความสะดวกสบาย	3.71	0.46	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.52	0.68	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.39 แสดงให้เห็นว่า การคมนาคมมิได้เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการในการเข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมากนัก โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.52 นั่นคือ ผู้ประกอบการมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยมีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง ในการที่ต้องใช้เวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.33 และเส้นทางคมนาคมระหว่างสถานประกอบการของท่านกับหน่วยงานของกรมสรรพากรมีความสะดวกสบาย มีระดับผลกระทบเชิงบวกในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 เนื่องจากการในช่วงที่ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงถนนสายหลักหลายสายในจังหวัดเชียงใหม่ และผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีสถานประกอบการอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น	3.46	0.50	ดี
ทำให้กิจการมีความเป็นสากลมากขึ้น	2.80	0.71	ปานกลาง
การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวทำให้ท่านเห็นว่าสามารถควบคุมการหลบเลี่ยงภาษีได้ เนื่องจากต้องมีการออกไปกำกับภาษีทุกครั้งที่ขาย	3.55	0.57	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.27	0.69	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.40 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 โดยมีความเห็นในระดับดี เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น และสามารถควบคุมการหลบเลี่ยงภาษีได้ เนื่องจากต้องมีการออกไปกำกับภาษีทุกครั้งที่ขาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 และ 3.55 ตามลำดับ ส่วนการทำให้กิจการมีความเป็นสากลมากขึ้นนั้น ผู้ประกอบการมีความเห็นในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.80 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ไม่ได้ช่วยทำให้กิจการมีความเป็นสากลมากขึ้น อาจเนื่องจากเหตุผลเดียวกันกับผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบที่ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขายปลีกมากกว่าขายส่ง และ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ซื้อสินค้าในจำนวนที่ไม่มากนัก

ตารางที่ 4.41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ

ปัญหาและอุปสรรค	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
รัฐบาลควรมีการณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	3.64	0.58	ดี
กรมสรรพากรควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน	3.95	0.36	ดี
ว่าระยะเวลาของการจัดอบรมผู้ประกอบการในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3.00	0.28	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด	3.53	0.58	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.41 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาและอุปสรรคในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาล โดยผู้ประกอบการมีความเห็นว่ารัฐบาลควรมีการณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 3.64 และเห็นว่ากรมสรรพากรควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานเพื่อให้การขออนุมัติมีความสะดวกเร็วขึ้น โดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับดีเช่นกัน คือมีค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนระยะเวลาของการจัดอบรมผู้ประกอบการในระบบคืนภาษี มูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของกรมสรรพากรมีความเหมาะสมและเพียงพอ นั้น มีระดับของผลกระทบเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.00 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่กรมสรรพากรต้องดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการจัดอบรมผู้ประกอบการ คือ การ

เพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรมให้มากขึ้น และมีเนื้อหาการฝึกอบรมที่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ

4.2.3 รายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลกระทบ
การสร้างงานให้ชุมชน	3.72	0.45	ดี
การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ	3.86	0.71	ดี
การก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร	4.50	0.50	ดีมาก
การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ เช่น จากการสร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การสร้างโครงการต่าง ๆ ให้ชุมชน	3.68	0.55	ดี
ผลรวมทั้งหมด	3.94	0.65	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาตารางที่ 4.42 แสดงให้เห็นว่า ความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยด้านชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.94 แสดงว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยด้านชุมชนในระดับดี โดยผู้ประกอบการเห็นว่าการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีผลกระทบในระดับดีต่อการสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ เช่น จากการสร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การสร้างโครงการต่าง ๆ ให้ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.72, 3.86 และ 3.68 ตามลำดับ และเห็นว่าผลกระทบในระดับดีมาก ต่อการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70 ซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่าผู้ที่จะได้รับ

ประโยชน์มากที่สุดก็คือรัฐบาล มิใช่ชุมชนหรือผู้ประกอบการ ดังนั้น กรมสรรพากรควรมีการดำเนินการเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีแก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับประโยชน์ที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับจากการเข้าสู่ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว

4.2.4 กิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 4.43 จำนวน ร้อยละ ของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว จำแนกตามกิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วม

กิจกรรม	เคย		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว	45	59.21	31	40.79	76	100.00
ติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว	20	26.31	56	73.69	76	100.00
ติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว	55	72.37	21	27.63	76	100.00
เขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว	4	5.26	72	94.74	76	100.00
ปัจจัยอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว แต่มิได้ระบุไว้ในรายการ	-	-	-	-	-	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการที่เคยเข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้หนักท้องเที่ยว มีจำนวน 45 ราย หรือร้อยละ 59.21 และไม่เคยเข้าร่วมประชุม/อบรม จำนวน 31 ราย หรือร้อยละ 40.79 ผู้ประกอบการที่เคยติดต่อ

หน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีจำนวน 20 ราย หรือร้อยละ 26.31 และไม่เคยติดต่อจำนวน 56 ราย หรือร้อยละ 73.69 ส่วนการติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการจำนวน 55 ราย หรือร้อยละ 72.37 เคยติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในขณะที่ผู้ประกอบการจำนวน 21 ราย หรือร้อยละ 27.63 ไม่เคยติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร นอกจากนี้มีผู้ประกอบการที่เคยเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเพียง 4 ราย หรือร้อยละ 5.26 ส่วนอีก 72 ราย หรือร้อยละ 94.74 ไม่เคยเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว อาจสืบเนื่องจาก การที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จึงทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบ ข้อปฏิบัติ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างดีพอ จึงไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่อมาตรการนี้

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปและเปรียบเทียบระดับของผลกระทบเชิงบวกของปัจจัยการบริการของกรมสรรพากร ของผู้ประกอบการในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบระดับของผลกระทบเชิงบวกของปัจจัยการบริการของกรมสรรพากร ของผู้ประกอบการในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ปัจจัยการบริการของกรมสรรพากร	ระดับผลกระทบเชิงบวก	
	ผู้ประกอบการในระบบ	ผู้ประกอบการนอกระบบ
การให้บริการของเจ้าหน้าที่	ดี	ดี
การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	ดี	ดี
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าสู่ระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว	ดี	ปานกลาง
การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ	ปานกลาง	ปานกลาง
การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	ปานกลาง
การคมนาคม	ปานกลาง	ปานกลาง
ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลและกรมสรรพากร	ดี	ดี

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.44 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการบริการของกรมสรรพากรที่ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีความเห็นสอดคล้องกันโดยมีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับดี หรือเป็นปัจจัยที่กรมสรรพากรมีการดำเนินการไว้อย่างดีแล้ว คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ และการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร นอกจากนี้ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มเห็นว่ารัฐบาลควรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการค่านิยมมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากรควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และควรมีการเพิ่มระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ ปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง หรือเป็นปัจจัยที่ยังเป็นปัญหาที่กรมสรรพากรควรมีการแก้ไขปรับปรุง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และการคมนาคม ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวกับประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากการเข้าสู่ระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มมีระดับของผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เห็นว่าการเข้าสู่ระบบนั้นจะทำให้ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น และประโยชน์อื่น ๆ ที่จะได้รับจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลและการดำเนินการของกรมสรรพากร ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลางเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าสู่ระบบ แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าการเข้าสู่ระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ทำให้ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นมากนัก อาจเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาซื้อสินค้าทั้งในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และนอกฤดูกาลท่องเที่ยวมีมากเพียงพอที่จะทำให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีอยู่แล้วจึงไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าสู่ระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว อีกทั้งการเข้าสู่ระบบอาจทำให้ถูกตรวจสอบจากกรมสรรพากรมากขึ้นหากเกิดข้อผิดพลาด

จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กรมสรรพากรควรมีการปรับปรุงระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติและสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของผู้ประกอบการ และควรปรับขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานให้มีความรวดเร็ว โดยมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งแก่กรมสรรพากรและแก่ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ควรทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบหลักเกณฑ์ และข้อปฏิบัติใหม่ ๆ เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวแก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบและไม่อยู่ในระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินกิจการได้อย่างถูกต้อง และควรชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับนโยบายของกรมสรรพากรและของรัฐบาลต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้างนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์อุปสรรค และศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ของผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 การศึกษาผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์อุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่ม นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็น อันดับแรก ในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะเห็นว่าจะทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น เหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสอง คือ เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร เหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสาม คือ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ส่วนเหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสี่ คือ ได้รับคำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าสู่ระบบแล้ว และเหตุผลที่ให้สำคัญน้อยที่สุด คือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในเรื่องเกี่ยวกับการ ธรรมชาติให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวของรัฐบาล กรมสรรพากรควรมีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และการ คมนาคม

สำหรับการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.58จำหน่ายสินค้า ประเภทของที่ระลึก เครื่องเงินจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.89 มีเงินทุนจดทะเบียนอยู่

ระหว่าง 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.84 โดยมีระยะเวลาการดำเนินการมากกว่า 15 ปี จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.85 มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมามากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.06 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงานระหว่าง 10 – 20 คน จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวมากกว่า 20 คนต่อวัน จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่าง 10 – 20 คนต่อวัน จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.26 มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.05 และมีระยะเวลาที่เข้าสู่ระบบค่าน้ำเพิ่มให้นักท่องเที่ยวระหว่าง 4 – 5 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.52

การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับดี เกี่ยวกับ สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม มูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เกี่ยวกับ เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ การจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม สินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การศึกษาปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร มีระดับของผลกระทบในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น ผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดคือรัฐบาล ส่วนปัจจัยด้านชุมชนอื่น คือ การสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ มีระดับผลกระทบในระดับดี

การศึกษากิจกรรมที่ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่าน้ำเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม พบว่า ผู้ประกอบการทุกรายเคยเข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากร เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เคยติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เคยติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

5.1.2 การศึกษาผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์อุปสรรคของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ในการไม่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะเห็นว่าระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสอง คือ การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสาม คือ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน และเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสี่ คือ ลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย

ปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร และปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในเรื่องเกี่ยวกับการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวของรัฐบาล กรมสรรพากรควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว การคมนาคม และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

สำหรับการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.16 จำหน่ายสินค้าประเภทผ้าพื้นเมือง เสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.68 มีเงินทุนจดทะเบียนอยู่ระหว่าง 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.53 โดยมีการดำเนินการระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมาระหว่าง 6 - 10 ล้านบาท จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.42 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงานระหว่าง 10 – 20 คน จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.79 นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวมากกว่า 20 คนต่อวัน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่าง 10 – 20 คนต่อวัน จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.21 และมีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ระหว่าง 11 – 20 กิโลเมตร จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79

การศึกษาปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร มีระดับของผลกระทบ

ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าค่าเนินการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว นั้น ผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดคือรัฐบาล ส่วนปัจจัยด้านชุมชนอื่น คือ การสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ มีระดับผลกระทบ ในระดับดี

การศึกษากิจกรรมที่ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว มีส่วนร่วม พบว่า กิจกรรมที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยมีส่วนร่วม คือ การเข้าร่วม ประชุม/อบรมกับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว และการติดต่อ เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว ส่วนกิจกรรมที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วม คือ การติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการ คีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว และการเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการ คีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ การแจกแบบสอบถามบางส่วนมิได้แจกให้กับผู้ประกอบการ โดยตรง ในการศึกษาคั้งต่อไปควรมีการแจกแบบสอบถามให้ถึงมือผู้ประกอบการโดยตรงเพื่อให้ ได้ข้อมูลที่ตรงกับข้อเท็จจริง ซึ่งจะช่วยให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของผู้ประกอบการ และสามารถ ตอบข้อสงสัยในการกรอกแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการได้โดยตรง
2. ในการศึกษาคั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และด้านนักท่องเที่ยวด้วย เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมปัญหาและอุปสรรคในทุกด้าน ของระบบการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้หนักท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- กรมสรรพากร. กลุ่มนักวิชาการ. 2545. "ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร." **จุลสารสนธิสรรพากร** 13: 2
- นงลักษณ์ ศิริธรรมากร. 2544. **ความพร้อมของผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามมาตรการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.**
- ปริทัศน์ ตรีอินทอง. 2546. **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม : กรณีศึกษาท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระบัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- ลัดดา ต่อพล. 2545. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่มในการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ในอำเภอสันกำแพง. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- วชิรา ต๊ะอินทร์. นักวิชาการคอมพิวเตอร์ 6 ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสรรพากรภาค 8. 2547. สัมภาษณ์. 18 สิงหาคม.
- ศุภวรรณ สุขทรัพย์ถาวร. 2544. **ทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ นักท่องเที่ยว. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ.**
- สมชัย ฤชุพันธ์. **ประวัติของภาษีมูลค่าเพิ่ม และชนิดของภาษีมูลค่าเพิ่มที่เหมาะสมกับประเทศไทย, สรรพากรศาสตร์ (มีนาคม, 2530).**
- อรทัย เนตรกุล. 2545. **สมรรถนะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- Emini, Christian Arnault. 2004. **Long Run Vs Short Run Effects of a Value Added Tax: A Computable General Equilibrium Assessment for Cameroon.** Available: <http://www.crefa.ecn.ulaval.ca/cahier/0006.pdf> 10 August 2004.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเรื่องการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการ
ขายสินค้าในระบบค่านายหน้ามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม

**เรื่อง การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ต่ออุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
คินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่**

(หมายเหตุ : คำถามที่กำหนดขึ้นประยุกต์มาจากระเบียบของกรมสรรพากร ว่าด้วยการคินภามีมูลค่าเพิ่ม
ให้นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2542)

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้
เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น พร้อมนี้ขอขอบพระคุณทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้มี 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
คินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 รายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อกระดำเนินการคินภามีมูลค่าเพิ่ม
ให้นักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 กิจกรรมที่ท่านมีส่วนร่วม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริง
เพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ

1. ประเภทการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ

1. บริษัทจำกัด
 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 3. ห้างหุ้นส่วนสามัญ
 4. ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

2. กิจกรรมของท่านมีสินค้าที่จำหน่ายคือ

- 1. ผ้าพื้นเมือง/เสื้อผ้าสำเร็จรูป
- 2. ของที่ระลึก, เครื่องเงิน
- 3. เครื่องประดับอัญมณี
- 4. นาฬิกา, แว่นตา, ปากกา
- 5. เครื่องปั้นดินเผา
- 6. จำหน่ายสินค้าอื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ทุนจดทะเบียน

- 1. 500,000 – 1,000,000 บาท
- 2. 1,000,001 – 5,000,000 บาท
- 3. 5,000,001 – 10,000,000 บาท
- 4. 10,000,000 บาทขึ้นไป

4. ระยะเวลาการดำเนินกิจการ

- 1. 1-5 ปี
- 2. 6-10 ปี
- 3. 11-15 ปี
- 4. มากกว่า 15 ปี

5. ในรอบปีที่ผ่านมามีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า

- 1. น้อยกว่า 2 ล้านบาท
- 2. 2-5 ล้านบาท
- 3. 6-10 ล้านบาท
- 4. มากกว่า 10 ล้านบาท

6. จำนวนพนักงานในหน่วยงาน

- 1. น้อยกว่า 10 คน
- 2. 10-20 คน
- 3. 21-30 คน
- 4. มากกว่า 30 คน

7. จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวัน

7.1 ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนตุลาคม – เมษายน)

1. น้อยกว่า 10 คน/วัน
2. 10 – 20 คน/วัน
3. มากกว่า 20 คน/วัน

7.2 ช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนพฤษภาคม – กันยายน)

1. น้อยกว่า 10 คน/วัน
2. 10 – 20 คน/วัน
3. มากกว่า 20 คน/วัน

8. สถานประกอบการของท่านอยู่ห่างจากสำนักงานสรรพากรพื้นที่เป็นระยะทาง.....

1. น้อยกว่า 10 กิโลเมตร
2. 10 – 20 กิโลเมตร
3. มากกว่า 20 กิโลเมตร

9. ท่านเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว หรือไม่

- ไม่เป็น (ข้ามไปตอบข้อ 11.)
- เป็นมาแล้ว(ข้ามไปตอบข้อ 10.)
1. 0 – 1 ปี
2. 2 – 3 ปี
3. 4 – 5 ปี

10. ท่านเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะ.....

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยเรียงจากลำดับที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด)

1. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
2. คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร
3. คำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าระบบแล้ว
4. ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ
5. ทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ท่านไม่ได้เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบสินค้ามูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะ.....

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยเรียงจากลำดับที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด)

- 1. ไม่เคยได้รับข่าวประชาสัมพันธ์
- 2. การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก
- 3. ระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ
- 4. ลูกค้านักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย
- 5. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน
- 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ

รายละเอียดเกี่ยวกับ	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วม เป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ นักท่องเที่ยว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การให้บริการของเจ้าหน้าที่					
11. ปริมาณเจ้าหน้าที่ที่มีเพียงพอกับความต้องการ					
12. การขออนุมัติได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ สรรพากรเป็นอย่างดี					
13. สถานที่ให้บริการสะอาด สะดวกสบาย และมีการ จัดสถานที่อย่างเหมาะสม					
14. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี					
15. เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยดี สุภาพ เรียบร้อย					
การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว					
16. เอกสารที่ใช้ในการขออนุมัติมีจำนวนมาก					
17. ใช้เวลานานในการรวบรวมรายละเอียด					
18. ขั้นตอนในการอนุมัติซับซ้อน ทำให้เสียเวลา					
19. ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเป็นผู้ประกอบการ มีความรวดเร็ว					
การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร					
20. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ					
21. การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่ นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี					
22. เอกสารเผยแพร่การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ นักท่องเที่ยว แปลเป็นภาษาต่างประเทศมีจำนวน เพียงพอ					
23. กิจการของท่านได้รับเอกสารเผยแพร่การคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว					

รายละเอียดเกี่ยวกับ	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วม เป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว					
24. ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะความรู้ เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว แก่ นักท่องเที่ยว และสร้างความเข้าใจในทางเดียวกัน					
25. ขั้นตอนการจัดทำเอกสารให้นักท่องเที่ยวมีความ ซับซ้อนและเสียเวลา					
26. นักท่องเที่ยวให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสาร การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอย่างดี					
การคมนาคม					
27. ต้องใช้ระยะเวลามากในการเดินทางมาติดต่อขออนุมัติ เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว					
28. เส้นทางคมนาคมระหว่างสถานประกอบการของท่าน กับหน่วยงานของกรมสรรพากรมีความสะดวกสบาย					
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว					
29. ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น					
30. ทำให้กิจการมีความเป็นสากลมากขึ้น					
31. การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวทำให้ท่าน เห็นว่าสามารถควบคุมการหลบเลี่ยงภาษีได้ เนื่องจากต้องมีการ ออกไปกำกับภาษีทุกครั้งที่ย้าย					
ปัญหาและอุปสรรค					
32. ท่านเห็นว่า รัฐบาลควรมีการรณรงค์ให้ความรู้ ความ เข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว					

รายละเอียดเกี่ยวกับ	ระดับของผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าร่วม เป็นผู้ประกอบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33. ท่านเห็นว่า กรมสรรพากรควรมีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน					
34. ท่านเห็นว่าระยะเวลาของการจัดอบรมผู้ประกอบการ ในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของ กรมสรรพากรมีความเหมาะสมและเพียงพอ					

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบ
คินภามีมูลค่าเพิ่ม ให้นักท่องเที่ยว (เฉพาะผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบคินภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว)

รายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็น	ระดับของความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ					
35. ท่านคิดว่าการจัดทำแผ่นป้ายพื้นสีน้ำเงิน ตัวอักษรสีขาว มีข้อความ “VAT REFUND FOR TOURISTS” แสดงไว้ ณ ที่เปิดเผย มีความสำคัญต่อท่านอย่างไร					
36. การขอรับแบบคำร้องขอคินภามีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว(ลกท.7) จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่					
37. เมื่อขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปหรืออย่างย่อ โดยระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขที่หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วย					
สินค้าที่มีสิทธิขอคินภามีมูลค่าเพิ่ม					
38. เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อ โดยท่านได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้านั้นไว้แล้ว					
39. เป็นสินค้าที่นำออกนอกประเทศภายใน 90 วันนับแต่วันที่ซื้อสินค้า					
40. เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องนำออกนอกประเทศพร้อมกับการเดินทาง สามารถส่งตามไปภายหลังได้					
41. ไม่เป็นสินค้าต้องห้ามนำออกนอกประเทศ เช่น อาวุธ ปืนวัตถุระเบิด อัญมณีที่ยังไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนหรือทองรูปพรรณ					
มูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคิน					
42. นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าจากร้านของท่านในแต่ละวันมีมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท จึงจะสามารถจัดทำคำร้องขอคินให้แก่นักท่องเที่ยวได้					

รายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็น	ระดับของความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
43. นักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องซื้อสินค้าให้มีมูลค่าตามคำร้องขอคืนภาษีทุกฉบับรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาท					
การจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
44. การจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าภายในวันเดียวกัน					
45. คำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยวจะต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 2 ปี					
คุณสมบัติของนักท่องเที่ยว					
46. ไม่เป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย					
47. ไม่เป็นนักบินหรือลูกเรือของสายการบินที่เดินทางออกนอกประเทศ					
48. เดินทางออกนอกประเทศ ณ ท่าอากาศยานระหว่างประเทศ					
สินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร					
ขณะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
49. อัญมณีที่ฝังในตัวเรือน					
50. ทองรูปพรรณ					
51. ปากกา					
52. แวนดา					
53. นาฬิกา					

ส่วนที่ 4 ต่อไปนี้เป็นรายการของปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

กรุณาระบุชนิดของผลกระทบที่ท่านคิดว่าการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีผลต่อมุมมองของชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชน	ระดับของผลกระทบ				
	เป็นบวกมาก	เป็นบวก	ไม่เป็นทั้งบวกและลบ	เป็นลบ	เป็นลบมาก
1. การสร้างงานให้ชุมชน					
2. การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ					
3. การก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร					
4. การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ เช่น จากการสร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การสร้างโครงการต่าง ๆ ให้ชุมชน					

ส่วนที่ 5 กรุณาอ่านรายการต่อไปนี้และระบุว่าท่านได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมใด

กิจกรรม	ใช่	ไม่ใช่
1. เข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว		
2. ติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว		
3. ติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว		
4. เขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว		
5. ปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว แต่มิได้ระบุไว้ในรายการโปรดระบุ.....		

ภาคผนวก ข

ระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2542

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ระเบียบกรมสรรพากร
ว่าด้วยการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว
พ.ศ. 2542

เพื่อให้การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างถูกต้อง กรมสรรพากรจึงได้กำหนดวิธีการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการตรวจผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2542"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ภาษีมูลค่าเพิ่ม" หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บจากการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

"นักท่องเที่ยว" หมายถึง บุคคลผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร และเป็นผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่อธิบดีกำหนด

"ผู้ประกอบการ" หมายถึง ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ขายสินค้าและมีสิทธิจัดทำคำร้องให้นักท่องเที่ยว

"คำร้อง" หมายถึง หนังสือที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้นักท่องเที่ยวใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.10)

"อธิบดี" หมายถึง อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

"สำนักงานสรรพากรจังหวัด" หมายความว่า สำนักงานสรรพากรจังหวัด (สาขา) ด้วย

/"สถาน...

"สถานประกอบการ" หมายถึง สถานประกอบการที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว

"ท่าอากาศยาน" หมายถึง ท่าอากาศยานกรุงเทพ เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ รวมถึงท่าอากาศยานอื่นที่อธิบดีจะกำหนดต่อไป

"หน่วยรับคำขอ" หมายถึง ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด ที่มีหน้าที่รับคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ

"หน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน" หมายถึง ฝ่ายบริการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ศูนย์กลางการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว หรือฝ่ายกรรมวิธี สำนักงานสรรพากรจังหวัด ที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี ที่มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าตามที่อธิบดีกำหนด และจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสด ซึ่งตั้งอยู่ ณ ห้องผู้โดยสารขาออกส่วนในของท่าอากาศยาน

"หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน" ให้หมายความรวมถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายด้วย

"การตรวจปฏิบัติการ" หมายถึง การตรวจปฏิบัติการเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

"หน่วยพิจารณาคืนภาษี" หมายถึง ฝ่ายตรวจเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ศูนย์กลางการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว หรือฝ่ายกรรมวิธี สำนักงานสรรพากรจังหวัด ที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี ที่มีหน้าที่พิจารณาคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

"ศูนย์คืนภาษีให้นักท่องเที่ยว" หมายถึง ศูนย์กลางการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ข้อ 4 ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานกรรมวิธีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของนักท่องเที่ยว

ข้อ 5 คุณสมบัติของนักท่องเที่ยวที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- 5.1 ไม่เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- 5.2 ไม่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทยหรือไม่เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย
- 5.3 ไม่เป็นนักบินหรือลูกเรือของสายการบินที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักร
- 5.4 เดินทางออกนอกราชอาณาจักรทางอากาศ ณ ท่าอากาศยาน

ข้อ 6 สินค้าที่นักท่องเที่ยวมีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- 6.1 เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อจากผู้ประกอบการและถูกเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว
- 6.2 เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวสามารถนำไปพร้อมกับการเดินทางได้

/6.3 เป็นสินค้า...

6.3 เป็นสินค้าที่นำออกนอกราชอาณาจักรภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ซื้อสินค้า

6.3 ไม่เป็นสินค้าต้องห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร อาวุธปืน วัตถุระเบิด หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน อัญมณีที่ยังไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนหรือของรูปพรรณ

ข้อ 7 นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อสินค้าที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากสถานประกอบการแห่งเดียวกันครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งในแต่ละวันมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท จึงจะมีสิทธิแจ้งให้ผู้ประกอบการจัดทำคำร้องในวันที่มีการซื้อสินค้านั้น

ข้อ 8 นักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องซื้อสินค้าตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7 มีมูลค่ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 5,000 บาท

ข้อ 9 วิธีปฏิบัติในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

9.1 นักท่องเที่ยวที่ประสงค์จะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อซื้อสินค้าตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7 ให้แสดงความจำนงต่อผู้ประกอบการพร้อมกับแสดงหนังสือเดินทางเพื่อให้ผู้ประกอบการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.10) ตามแบบที่อธิบดีกำหนดจำนวน 1 ชุด 3 ฉบับ

9.2 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้แสดงความประสงค์ว่าจะขอคืนเป็นเงินสดหรือบัตรเครดิตหรือโอนเข้าบัญชีบัตรเครดิตสากลตามที่กรมสรรพากรกำหนดซึ่งระบุอยู่ในคำร้อง เว้นแต่กรณีมีภาษีขอคืนเกิน 10,000 บาท ให้ขอคืนเป็นบัตรเครดิต หรือขอคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิตเท่านั้น

9.3 ในวันที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักร นักท่องเที่ยวต้องแสดงสินค้า คำร้อง และใบกำกับภาษีต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ณ ท่าอากาศยาน เพื่อรับการตรวจสินค้าตามใบกำกับภาษีและประทับตราแสดงการตรวจในคำร้อง

กรณีสินค้าประเภทอัญมณีที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนหรือของรูปพรรณ ทองรูปพรรณ นาฬิกา แว่นตา หรือปากกา นักท่องเที่ยวจะต้องนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสินค้าและจ่ายเงินเพื่อรับการตรวจสินค้าตามใบกำกับภาษีและประทับตราแสดงการตรวจพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่และวันเดือนปีที่ประทับตราในคำร้องอีกครั้งหนึ่งด้วย

9.4 คำร้องที่ผ่านการประทับตราแล้ว ให้นักท่องเที่ยวยื่นขอคืนเป็นเงินสดต่อเจ้าหน้าที่ ณ หน่วยตรวจสินค้าและจ่ายเงิน หรือกรณีประสงค์ขอคืนเป็นบัตรเครดิตหรือขอคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ ให้นำไปใส่ลงในตู้รับคำร้อง ณ ท่าอากาศยาน หรือส่งมาทางไปรษณีย์ก็ได้

หมวด 2

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอเป็นผู้ประกอบการ

ข้อ 10 คุณสมบัติของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประสงค์จะขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ

10.1 เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และมีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 5,000,000 บาท สำหรับผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือไม่ต่ำกว่า 1,000,000 บาท สำหรับผู้ประกอบการที่อยู่ในจังหวัดอื่น

ข้อ 11 การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประสงค์จะขอเป็นผู้ประกอบการจะต้องยื่นแบบคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นำท่องเที่ยว (ลกท.1) พร้อมเอกสารต่อไปนี้ ณ หน่วยรับคำขอในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

11.1 สำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลฉบับปัจจุบันที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทได้ลงลายมือชื่อรับรอง

11.2 งบแสดงฐานะทางการเงินของรอบระยะเวลาบัญชีปีล่าสุด

11.3 ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ สำหรับผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นแบบคำขออนุมัติ (ลกท.1) ณ หน่วยรับคำขอในท้องที่ที่สถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ โดยระบุชื่อและที่ตั้งของสถานประกอบการเฉพาะที่ประสงค์จะขอรับสิทธิการเป็นผู้ประกอบการในแบบคำขออนุมัติฯ ดังกล่าวด้วย

ห้ามผู้ประกอบการที่ถูกเพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ ยื่นแบบคำขออนุมัติ (ลกท.1) ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

ข้อ 12 เงื่อนไขที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติ เมื่อได้รับอนุมัติ

12.1 จัดทำแผ่นป้ายพื้นสีน้ำเงินที่มีข้อความว่า "VAT REFUND FOR TOURISTS" ด้วยตัวอักษรสีขาวตามตัวอย่างและแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยให้นักท่องเที่ยวเห็นได้ง่าย เป็นรายสถานประกอบการ

12.2 การขอรับคำร้อง ผู้ประกอบการจะต้องยื่นแบบขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คทท.7) ณ สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณีในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่เป็นรายสถานประกอบการ โดยจะต้องแนบภาพถ่ายรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คทท.9) ฉบับปัจจุบันมาพร้อมกับแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) ด้วย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งวันที่ที่จะมารับคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ และจะได้รับคำร้องหลังจากยื่นแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) แล้วไม่น้อยกว่า 7 วันทำการ นับจากวันยื่นแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) เว้นแต่การยื่นขอรับคำร้องครั้งแรก

แบบคำร้องเล่มใดชำรุดเสียหาย ซึ่งเกิดจากการพิมพ์จนไม่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งเล่มหรือเป็นส่วนใหญ่ ให้ส่งคืนหน่วยงานที่จ่ายคำร้องด้วยแบบส่งคืนคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คทท.8) พร้อมการยื่นแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) ครั้งต่อไป

กรณีแบบคำร้องบางฉบับในเล่มชำรุดเสียหายซึ่งเกิดจากการพิมพ์หรือกรอกรายการผิดพลาด ให้ประทับตรายกเลิกและเก็บคำร้องฉบับดังกล่าวติดเล่มไว้ทั้งหมด (3 ฉบับ) และให้บันทึกหมายเหตุไว้ในรายงานการจัดทำคำร้อง ฯ (คทท.9)

12.3 ใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการออกให้นักท่องเที่ยวจะต้องระบุเลขที่หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวลงในใบกำกับภาษีด้วย

12.4 ก่อนจัดทำคำร้องให้นักท่องเที่ยว ให้ตรวจมูลค่าสินค้าตามใบกำกับภาษีว่านักท่องเที่ยวได้ซื้อสินค้าในวันนั้นตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7 รวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท หากถูกต้องให้จัดทำคำร้องและส่งมอบฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 ให้นักท่องเที่ยว และเก็บรักษาสำเนาคำร้องฉบับที่เหลือไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

กรณีมีสินค้าประเภทอัญมณีที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนหรือของรูปพรรณทองรูปพรรณ นาฬิกา แวนดา หรือปากการวมอยู่ ให้ประทับตราข้อความข้างล่างนี้ด้วยสีแดงในคำร้องด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร ณ ท่าอากาศยาน

Item No.must also be

สินค้ารายการที่.....ต้อง

Presented to Revenue Officer

แสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรด้วย

12.5 จัดทำรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (ลกท.9) ภายใน 3 วันนับแต่วันที่ได้จัดทำคำร้อง และเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

12.6 กรณีที่มีการเพิ่ม ย้าย สถานประกอบการที่ได้รับสิทธิ หรือขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ เปลี่ยนชื่อผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการ ให้แจ้งต่อหน่วยรับคำขอในท้องที่ที่สถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ด้วยแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลง ฯ (ลกท.2) ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือยื่นพร้อมกัน ก.พ. 09

กรณีขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ ให้ส่งคืนคำร้องที่ยังไม่ได้ใช้ทั้งหมด ด้วยแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (ลกท.8) พร้อมการยื่นแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลง ฯ (ลกท.2) และให้ปลดแผ่นป้าย "VAT REFUND FOR TOURISTS" ในวันที่หมดสิทธิการเป็นผู้ประกอบการด้วย

หมวด 3

การพิจารณาอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการและการเพิกถอนสิทธิ

ข้อ 13 การพิจารณาอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการ

13.1 เมื่อหน่วยรับคำขอได้รับแบบคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว (ลกท.1) หรือแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลง ฯ (ลกท.2) พร้อมเอกสารแนบจากผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ตรวจเอกสารแนบว่า ครบถ้วนถูกต้อง แล้วลงทะเบียนรับแบบคำขออนุมัติ ฯ (ลกท.1) ตรวจสอบคุณสมบัติ และตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแสดงผลการตรวจไว้ในรายงานการพิจารณาคำขอเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว (ลกท.3) แล้วส่งเอกสารทั้งหมดให้ฝ่ายตรวจปฏิบัติการหรือฝ่ายอื่นที่สรรพากรพื้นที่หรือสรรพากรจังหวัดเห็นสมควรเพื่อดำเนินการต่อไป

13.2 เมื่อหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตาม 13.1 ได้รับรายงานการพิจารณาคำขอ ฯ (ลกท.3) ที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว ให้ทำการตรวจประวัติการเสียภาษี ผลการตรวจสอบภาษีอากรที่ผ่านมา ตรวจสอบน่าเชื่อถือของกิจการและพิจารณาเสนอความเห็นในรายงานการพิจารณาคำขอ ฯ (ลกท.3) ส่วนการจะออกตรวจสถานประกอบการแห่งใดหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสรรพากรพื้นที่หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี เมื่อสรรพากรพื้นที่หรือสรรพากรจังหวัดได้สั่งการแล้ว ให้จัดส่งเอกสารทั้งหมดให้หน่วยรับคำขอดำเนินการต่อไป

/13.3 ให้หน่วยรับ.....

13.3 ให้นำหน่วยรับคำขอดำเนินการ ดังนี้

(1) จัดทำหนังสือแจ้งอนุมัติการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว (คกท.4) หรือหนังสือแจ้งไม่อนุมัติการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว (คกท.5) เสนอต่อสรรพากรพื้นที่หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อลงนาม

(2) จัดส่งหนังสือแจ้งอนุมัติ ฯ (คกท.4) หรือหนังสือแจ้งไม่อนุมัติ ฯ (คกท.5) ให้ผู้ประกอบการ

(3) ส่งสำเนาหนังสือแจ้งอนุมัติ ฯ (คกท.4) ให้ศูนย์คีนภยานักท่องเที่ยว โดยทางโทรสารภายในวันนั้นหรือวันทำการถัดไป และรวบรวมสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือแจ้ง ฯ ดังกล่าวเป็นรายสัปดาห์ส่งให้ศูนย์คีนภยานักท่องเที่ยวในวันแรกของสัปดาห์ถัดไป

(4) กรณีสถานประกอบการซึ่งเป็นสาขที่ตั้งอยู่ในท้องที่อื่น ให้จัดส่งสำเนาหนังสือแจ้งอนุมัติ ฯ (คกท.4) ให้สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขา แล้วแต่กรณี

(5) ให้จัดทำทะเบียนคุมผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติให้ขายสินค้า เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (คกท.16)

(6) กรณีได้รับสำเนาหนังสือแจ้งอนุมัติ ฯ (คกท.4) จากสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดอื่น ให้จัดทำทะเบียนคุมผู้ประกอบการ ฯ (คกท.16) ด้วย

13.4 กรณีเป็นการขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ ให้นำหน่วยรับคำขอแจ้งยกเลิกสิทธิด้วยหนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว (คกท.6) และดำเนินการตาม 14.3 (2) (3) ต่อไปด้วย

ข้อ 14 การเพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ

14.1 ผู้ประกอบการจะถูกเพิกถอนสิทธิ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามข้อ 12 และผลการตรวจพบว่ามีเจตนาหลีกเลี่ยงการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ทุจริตในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

(3) ถูกเพิกถอนการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

14.2 กรณีสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ สำนักงานสรรพากรจังหวัด ตรวจพบ หรือได้รับแจ้งผลการตรวจจากศูนย์ค่านักท่องเที่ยวว่าควรให้เพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการรายใดให้สั่งเพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการรายนั้น ๆ เป็นรายสถานประกอบการพร้อมกับส่งหนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิ ฯ (คกท.6) ให้ผู้ประกอบการทราบทันที

14.3 ให้นำหน่วยรับคำขอคำเนิการดังนี้

(1) ส่งเจ้าหน้าที่ออกไป ณ สถานประกอบการเพื่อแจ้งให้ผู้ประกอบการปลดแผ่นป้าย 'VAT REFUND FOR TOURISTS' ออกพร้อมกับขอคืนค่าธรรมเนียมที่เหลือและภาพถ่ายรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คกท.9) ของเดือนที่ถูกเพิกถอนภายในวันนั้นหรืออย่างช้าวันทำการถัดไป

(2) ส่งสำเนาหนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิ ฯ (คกท.6) ให้ศูนย์ค่านักท่องเที่ยวโดยทางโทรสารภายในวันนั้นหรือวันทำการถัดไปและรวบรวมสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือแจ้ง ฯ ดังกล่าวเป็นรายสัปดาห์ส่งให้ศูนย์ค่านักท่องเที่ยวในวันแรกของสัปดาห์ถัดไป

(3) กรณีสถานประกอบการซึ่งเป็นสาขาตั้งอยู่ในท้องที่อื่น ให้จัดส่งสำเนาหนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิ ฯ (คกท.6) ให้สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งหมายเหตุในทะเบียนคุมผู้ประกอบการ ฯ (คกท.16) สำหรับผู้ประกอบการรายนั้นด้วย

ข้อ 15 เมื่อศูนย์ค่านักท่องเที่ยวได้รับโทรสารสำเนาหนังสือแจ้งอนุมัติ ฯ (คกท.4) หนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิ ฯ (คกท.6) แบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คกท.7) และแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คกท.8) จากสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ทำการบันทึกข้อมูล แล้วจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้หน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืนในวันนั้นหรือวันทำการถัดไป

หมวด 4

การจัดพิมพ์และการเบิก - จ่ายค่าธรรมเนียมเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

ข้อ 16 หน้าที่ของกองคลัง

16.1 ดำเนินการจัดพิมพ์ค่าธรรมเนียมเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (ภ.พ.10) ตามแบบที่อธิบดีกำหนดตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ

16.2 เก็บรักษา ภ.พ.10 ที่ได้รับจากโรงพิมพ์ไว้ในที่ปลอดภัยและควบคุมการเบิก - จ่าย ภ.พ.10 ให้แก่สำนักงานสรรพากรภาค และแจ้งจำนวน ภ.พ.10 ที่ได้รับให้ศูนย์คืนภาษีนักท่องเที่ยวเพื่อบันทึกเป็นฐานข้อมูล

16.3 เมื่อได้รับแบบรายการขอเบิกแบบพิมพ์และแสดมปีอากร (พ.10) จากสำนักงานสรรพากรภาค ให้ส่งรายการจ่าย ภ.พ.10 ในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) แล้วจึงจ่าย ภ.พ.10 ให้แก่สำนักงานสรรพากรภาค

16.4 กรณี ภ.พ.10 ที่ชำรุดเสียหายมิได้จ่ายให้สำนักงานสรรพากรภาค ให้หมายเหตุในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) และเก็บ ภ.พ.10 ที่ชำรุดเสียหายไว้เพื่อรอทำลายตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุต่อไป

ข้อ 17 หน้าที่ของสำนักงานสรรพากรภาค

17.1 เบิก ภ.พ.10 ตามจำนวนที่เหมาะสมด้วยแบบขอเบิกแบบพิมพ์และแสดมปีอากร (พ.10) จากกองคลังเพื่อนำไปจ่ายให้สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดในท้องที่ที่รับผิดชอบ แล้วแต่กรณีและลงรายการรับ ภ.พ.10 ในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) ด้วย

17.2 กรณีได้รับแบบรายการขอเบิกแบบพิมพ์และแสดมปีอากร (พ.10) จากสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ส่งรายการจ่าย ภ.พ.10 ในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) เป็นรายพื้นที่หรือจังหวัด แล้วจึงจ่าย ภ.พ.10 ให้สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดต่อไป

ข้อ 18 หน้าที่ของสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่/สำนักงานสรรพากรจังหวัด

18.1 เบิก ภ.พ.10 ตามจำนวนที่เหมาะสมด้วยแบบบัญชีแสดงรายการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.10) จากสำนักงานสรรพากรภาคที่สังกัดเพื่อนำไปจ่ายให้ผู้ประกอบการในท้องที่ต่อไป

/18.2 เมื่อได้รับ....

18.2 เมื่อได้รับแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) จากผู้ประกอบการ ให้ลงรายการจ่าย ภ.พ.10 ในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) เป็นรายชื่อผู้ประกอบการ และในแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) ส่วนที่ 2 โดยแจ้งให้ผู้ประกอบการมารับ ภ.พ.10 ตามวันที่ผู้ประกอบการได้แจ้งไว้ ซึ่งไม่น้อยกว่า 7 วันทำการนับจากวันยื่นแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) เว้นแต่เป็นการยื่นขอรับคำร้องครั้งแรก

18.2 กรณีได้รับแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คทท.8) พร้อมกับแบบ ภ.พ.10 เล่มที่ชำรุดเสียหายเนื่องจากการจัดพิมพ์ หรือได้รับ ภ.พ.10 คืนเนื่องจากการถูกเพิกถอนสิทธิฯ จากผู้ประกอบการ ตามแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คทท.8) ให้ตรวจว่า ภ.พ.10 ที่ได้รับตรงกับรายการในแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คทท.8) หรือไม่ แล้วจึงหมายเหตุแสดงการส่งคืน ภ.พ.10 ลงในบัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2) ของผู้ประกอบการรายนั้น ๆ แล้วเก็บไว้เพื่อรอทำลายตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุต่อไป

18.3 ส่งสำเนาแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) หรือสำเนาแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คทท.8) ให้ศูนย์คินภานักท่องเที่ยวโดยทางโทรสารภายในวันนั้นหรือวันทำการถัดไปและรวบรวมสำเนาหรือภาพถ่ายแบบขอเบิกคำร้อง ฯ (คทท.7) หรือแบบส่งคืนคำร้อง ฯ (คทท.8) ดังกล่าวเป็นรายสัปดาห์ ส่งให้ศูนย์คินภานักท่องเที่ยวทราบในวันแรกของสัปดาห์ถัดไป

หมวด 5

การตรวจพิจารณาคินภานักท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ข้อ 19 เมื่อหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืน (จุดตรวจสินค้า) ได้รับ ภ.พ.10 ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 จากนักท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยาน ให้ตรวจว่ามีตราประทับของผู้ประกอบการซึ่งแสดงข้อความว่ามีสินค้ารายการใดที่ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรหรือไม่ ถ้ามี ให้ตรวจสินค้าตามรายการที่ระบุในตราประทับนั้น โดยกาเครื่องหมายแล้วประทับตรา ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปี ในช่อง "สำหรับเจ้าพนักงานสรรพากร" ใน ภ.พ.10 แล้วส่ง ภ.พ.10 ทั้งสองฉบับคืนให้นักท่องเที่ยวนำไปแสดงต่อหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืน (จุดจ่ายคืน) เพื่อขอรับเงินคืนต่อไป

ข้อ 20 เมื่อหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืน (จุดจ่ายคืน) ได้รับ ภ.พ.10 ทั้งสองฉบับ (ที่ผ่านการตรวจตามข้อ 19 แล้ว) จากนักท่องเที่ยว ให้ดำเนินการ ดังนี้

20.1 ตรวจสอบเบื้องต้นต่อไปนี้ หากพบว่ารายการใดรายการหนึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ให้ประทับตราว่า "ไม่มีสิทธิได้รับคืน" และแจ้งไม่คืนพร้อมส่งคืน ภ.พ.10 ให้นักท่องเที่ยว

- (1) ตรวจสอบว่ามีตราประทับของเจ้าพนักงานศุลกากรหรือไม่
- (2) ตรวจสอบ ภ.พ.10 ในแต่ละฉบับว่ามีมูลค่าถึง 2,000 บาทหรือไม่
- (3) ตรวจสอบ ภ.พ.10 ทุกฉบับว่ามีมูลค่ารวมกันถึง 5,000 บาทหรือไม่

20.2 กรณีเงินที่ขอคืนเกิน 10,000 บาท หรือกรณีนักท่องเที่ยวประสงค์จะขอคืนเป็นตราฟัท์หรือขอคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิต ฯ ให้นำ ภ.พ.10 ใส่ในตู้รับคำร้อง ณ ท่าอากาศยาน กรณีเข้าเงื่อนไขขอคืนเป็นเงินสด ให้ดำเนินการ ดังนี้

- (1) ตรวจสอบเลขที่ เลขที่ ภ.พ.10 ว่าเป็นของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติ และยังไม่ถูกเพิกถอนสิทธิ ฯ หรือไม่ กรณีเป็นผู้ประกอบการที่ถูกเพิกถอนสิทธิก่อนวันที่ที่ระบุใน ภ.พ.10 ให้บันทึกลดยอดซื้อทั้งจำนวนสำหรับ ภ.พ.10 ฉบับนั้น
- (2) ตรวจสอบว่า ภ.พ.10 เป็นของผู้ประกอบการตามที่กรมสรรพากรได้จ่ายให้หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ให้บันทึกลดยอดซื้อทั้งจำนวนสำหรับ ภ.พ.10 ฉบับนั้น
- (3) ตรวจสอบว่าเป็นการนำสินค้าออกภายใน 60 วันหรือไม่ ภ.พ.10 ฉบับใดแสดงว่าเป็นการนำสินค้าออกเกิน 60 วัน ให้บันทึกลดยอดซื้อทั้งจำนวนสำหรับ ภ.พ.10 ฉบับนั้น
- (4) กรณีมีการระบุว่าไม่มีสินค้ารายการใดจากการตรวจสอบของเจ้าพนักงานศุลกากรหรือเจ้าพนักงานสรรพากร ให้ทำการปรับปรุงเพื่อลดยอดซื้อสินค้าที่มีสิทธิได้รับคืน
- (5) ภายหลังจากปรับปรุงยอดซื้อสินค้าแล้ว ภ.พ.10 ฉบับใดมีมูลค่าสินค้าไม่ถึง 2,000 บาท ภ.พ.10 ฉบับนั้นไม่มีสิทธิขอคืน และกรณีมูลค่าสินค้าของ ภ.พ.10 ทุกฉบับไม่ถึง 5,000 บาท นักท่องเที่ยวรายนั้นไม่มีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (6) ถ้าตรวจสอบแล้วพบว่า

ก. นักท่องเที่ยวมีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้จัดทำรายละเอียดการขอคืนภาษีตามจำนวนเงินที่มีสิทธิได้รับคืน และให้นักท่องเที่ยวลงลายมือชื่อรับเงินในช่องรับเงินในใบสรุป ภ.พ.10 พร้อมทั้งขอคู่มือหนังสือเดินทางเพื่อตรวจสอบว่าเป็นบุคคลเดียวกับที่ระบุใน ภ.พ.10 หรือไม่

ข. มีปัญหาไม่อาจจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้นักท่องเที่ยวเปลี่ยนวิธีการขอคืนเป็นขอคืนเป็นตราฟัท์หรือขอคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิต ฯ แล้วนำส่ง ภ.พ.10 ไปให้หน่วยพิจารณาคืนภาษีดำเนินการภายในวันทำการถัดไป

ข้อ 21 การแยกและนำส่งเอกสาร

21.1 เมื่อหมดเวลาทำการแต่ละสัปดาห์ ให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนแยก ภ.พ.10 และเอกสารเพื่อนำส่งต่อหัวหน้าหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืน ดังนี้

(1) ภ.พ.10 ที่จ่ายเงินคืนแล้วพร้อมใบสรุป ภ.พ.10 และรายงานการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดให้นักท่องเที่ยว (ภทท.13)

(2) ภ.พ.10 ที่ยังไม่ได้จ่ายคืนตาม 20.2 (6) ข. พร้อมใบสรุป ภ.พ.10

21.2 ให้หัวหน้าหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืนรวบรวม ภ.พ.10 ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคน ภ.พ.10 ที่นำออกจากตู้รับคำร้อง ณ ท่าอากาศยาน (โดยจัดทำบหน้าแสดงรายละเอียดลำดับที่ เล่มที่ เลขที่ ภ.พ.10 ชื่อนักท่องเที่ยวและจำนวนเงินขอคืน) ใบขอเบิกเงิน (ภทท.12) รายงานการคืนฯ (ภทท.13) และรายงานการเบิก-จ่ายเงิน/เช็คประจำวัน (ภทท.14) ส่งหน่วยพิจารณาคืนภาษีดำเนินการต่อไป

ข้อ 22 เมื่อหน่วยพิจารณาคืนภาษีได้รับ ภ.พ.10 ที่ยังไม่ได้จ่ายคืนพร้อมบหน้าจากหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืน หรือที่ได้รับทางไปรษณีย์ ให้ทำการตรวจตามข้อ 20 หากถูกต้องแล้ว ให้คัดเลือกรายชื่อเพื่อตรวจปฏิบัติการตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการเพื่อคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว สำหรับรายชื่อที่ไม่ถูกคัดเลือกให้ตรวจปฏิบัติการ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ 24

ข้อ 23 อำนาจการพิจารณาสั่งคืนและการแจ้งคืนภาษี

23.1 การพิจารณาสั่งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

- (1) ในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดี
- (2) ในจังหวัดอื่นที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน ให้เป็นอำนาจของ

สรรพากรจังหวัด

23.2 การลงนามในหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) หนังสือแจ้งไม่คืนเงินภาษีอากร (ค.30) ให้เสนอผู้มีอำนาจตาม 23.1 เป็นผู้ลงนาม สำหรับการออกเลขที่หนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรโดยอนุโลม ส่วนการออกเลขที่หนังสือแจ้งไม่คืนเงินภาษีอากร (ค.30) ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบงานสารบรรณ

ข้อ 24 เมื่อหน่วยพิจารณาค้ำประกันดำเนินการตรวจตามข้อ 20 และหรือข้อ 22 แล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

24.1 กรณีพบว่าไม่มีสิทธิได้รับค้ำประกันมูลค่าเพิ่ม ให้จัดทำหนังสือแจ้งไม่ค้ำเงินภาษีอากร (ค.30) พร้อมระบุสาเหตุจำนวน 2 ฉบับ โดย

ฉบับที่ 1 ส่งให้นักท่องเที่ยว

ฉบับที่ 2 เก็บคิดไว้กับ ภ.พ.10

24.2 กรณีพบว่ามิสิทธิได้รับค้ำประกันมูลค่าเพิ่ม ให้จัดทำหนังสือแจ้งค้ำเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) จำนวน 3 ฉบับ โดย

ฉบับที่ 1 สำหรับให้กองคลังหรืองานคลัง สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานแล้วแต่กรณี ให้วางฎีกาถอนค้ำเงินชดใช้เงินสำรองฯ พร้อมเอกสารการโอนเงินให้นักท่องเที่ยว

ฉบับที่ 2 ส่งให้นักท่องเที่ยว

ฉบับที่ 3 เก็บคิดไว้กับ ภ.พ.10

24.3 ให้หน่วยพิจารณาค้ำประกันจัดทำบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับค้ำประกันมูลค่าเพิ่ม (คทท.10) จำนวน 1 ชุด 2 ฉบับ แยกกันระหว่างขอคืนเป็นดราฟท์กับเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ 1 ชุด แล้วส่งพร้อมหนังสือแจ้งค้ำเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) ให้กองคลังหรืองานคลัง สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี ภายในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

24.4 เมื่อฝ่ายบริหารงานทั่วไป ศูนย์กลางการค้ำประกันมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวได้รับบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (คทท.10) ฉบับที่ 2 พร้อมเช็คจากกองคลัง ให้แจ้งธนาคารจัดทำ ดราฟท์เพื่อส่งให้นักท่องเที่ยวพร้อม ภ.พ.80 ฉบับที่ 2 (กรณีคืนเป็นดราฟท์) หรือโอนเงินให้นักท่องเที่ยว (กรณีคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ) ภายใน 3 วันนับแต่วันได้รับเช็คจากกองคลัง และให้หมายเหตุรายละเอียดเกี่ยวกับการค้ำเงินในบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (คทท.10) ด้วย

หมวด 6

การเตรียมเงินเพื่อจ่ายเงินและการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ข้อ 25 เมื่อกระทรวงการคลังได้อนุมัติให้กรมสรรพากร โอนเงินกองกลางจากบัญชีเงินสำรองเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ของสำนักงานสรรพากรภาค 1-3 ไปตั้งเป็นเงินสำรองจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวแล้ว ให้สำนักมาตรฐานกรรมวิธีภาษีแห่งสำนักงานสรรพากรภาค 1-3 กองคลัง สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 26 การเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารต้องมีการแต่งตั้งผู้มีอำนาจลงนามในเช็คไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีผู้ลงนาม 2 ใน 3 จึงจะส่งจ่ายเช็คให้ พร้อมกันนี้ให้ส่งตัวอย่างลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามในเช็ค ให้แก่ธนาคารพร้อมส่งตัวอย่างลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามในเช็คคนใหม่ไปด้วย

ข้อ 27 หน้าที่ของสำนักงานสรรพากรภาค 1 - 3

เมื่อได้รับแจ้งจากสำนักมาตรฐานกรรมวิธีภาษีให้โอนเงินกองกลางตามจำนวนที่จัดสรรจากบัญชีเงินสำรองเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เขียนเช็คส่งจ่ายจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทยชื่อบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม" ส่งไปให้กองคลัง และแจ้งโอนเงินจากบัญชีดังกล่าวไปให้สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน

ข้อ 28 หน้าที่ของกองคลัง

28.1 เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน 3 บัญชี กับธนาคาร ดังนี้

(1) ธนาคารแห่งประเทศไทย ชื่อบัญชี " เงินสำรองเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

(2) ธนาคารพาณิชย์ ณ ท่าอากาศยาน หรือที่อื่นที่เหมาะสม ชื่อบัญชี "เงินฝากภาษีอากรเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

(3) ธนาคารพาณิชย์ ณ ท่าอากาศยาน หรือที่อื่นที่เหมาะสม ชื่อบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

28.2 เมื่อได้รับเช็คจากสำนักงานสรรพากรภาค 1-3ให้นำเช็คไปฝากเข้าบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ที่ได้เปิดไว้ ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย

28.3 วิธีปฏิบัติในการเตรียมเงินเพื่อจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยาน

/เขียนเช็ค.....

(1) เขียนเช็คตามวงเงินที่กำหนดสั่งจ่ายจากบัญชีเงินฝากธนาคารแห่งประเทศไทย ชื่อบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ไปเข้าบัญชี "เงินฝากภาษีอากรเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ที่เปิดไว้กับธนาคารพาณิชย์

(2) การเตรียมเงินไว้จ่ายคืนในวันทำการปกติ ให้เขียนเช็คส่งให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืนตามวงเงินที่กำหนดสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินฝากภาษีอากรเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" โดยต้องลงวันที่ให้ตรงกับวันที่หัวหน้าตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืนปฏิบัติงาน

สำหรับการเตรียมเงินไว้จ่ายคืนในวันหยุดทำการของธนาคารซึ่งไม่มีการให้บริการฝาก-ถอนเงิน ให้เขียนเช็คระบุจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องเตรียมไว้จ่ายคืนในช่วงวันหยุดให้เพียงพอด้วย

(3) กรณีเงินในบัญชีเงินภาษีอากรเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ธนาคารพาณิชย์ คงเหลือเพียงร้อยละ 50 ของวงเงินที่กำหนด ให้เขียนเช็คสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ให้ครบวงเงินที่กำหนดในบัญชีดังกล่าว

28.4 วิธีปฏิบัติในการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยการส่งครีฟหรือโอนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ

(1) เมื่อได้รับบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวที่มีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ลกท.10) พร้อมหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) จากหน่วยพิจารณาคืนภาษี ให้ตรวจทานจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายคืนให้นักท่องเที่ยวว่าได้มีการหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการโอนเงินถูกต้องตรงกันหรือไม่ เมื่อถูกต้องตรงกันแล้วให้เขียนเช็คสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" จำนวน 3 ฉบับ โดยระบุจำนวนเงินที่ต้องจ่ายคืนให้นักท่องเที่ยวพร้อมค่าใช้จ่ายของธนาคาร 1 ฉบับ ค่าไปรษณีย์ 1 ฉบับ และจำนวนเงินค่าธรรมเนียมคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว 1 ฉบับ

(2) ส่งบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (ลกท.10) ฉบับที่ 2 ที่กรอกรายละเอียด เลขที่เช็คและวันเดือนปีที่จ่ายแล้วพร้อมเช็คจำนวน 2 ฉบับ ซึ่งระบุจำนวนเงินที่จ่ายคืนให้นักท่องเที่ยวพร้อมค่าใช้จ่ายของธนาคาร 1 ฉบับ และค่าไปรษณีย์ 1 ฉบับ ไปให้หน่วยพิจารณาคืนภาษีภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้รับบัญชีบัตรเครดิตฯ ของนักท่องเที่ยวตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยวที่ระบุในคำร้อง

/(3) นำเช็ค.....

(3) นำเช็คที่ระบุจำนวนเงินค่าธรรมเนียมค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" เป็นดริฟหรือคินเข้าบัญชีบัตรเครดิต ส่งเข้าบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

28.5 การขอใช้เงินสำรองเพื่อจ่ายค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ให้วางฎีกาต่อกรมบัญชีกลางพร้อมสมุดคู่มือวางฎีกาถอนคินเงินตามจำนวนในใบสรุป ภ.พ.10 กรณีคินเป็นเงินสด ณ ท่าอากาศยานหรือหนังสือแจ้งคินเงินค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) กรณีคินเป็นดริฟหรือคินโดยการโอนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ โดยแบ่งจำนวนเงินที่จะต้องวางฎีกาออกเป็นฎีกาเงินรายได้ส่งคินจ่ายคินเพื่อถอนคินค่านายหน้าเพิ่มในสลิปส่วน และฎีกาเงินนอกงบประมาณเพื่อถอนคินเงินรายได้ส่วนท้องถิ่นจัดเก็บควบคุมกับค่านายหน้าเพิ่มหนึ่งในสลิปส่วน

28.6 นำส่ง "เงินค่าธรรมเนียมค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" เพื่อเก็บรักษาเงินสำรองที่ได้รับจัดสรร

ข้อ 29 หน้าที่ของฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน

29.1 เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารกรุงไทย จำกัด

(1) บัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" เพื่อเก็บรักษาเงินสำรองที่ได้รับจัดสรร

(2) บัญชี "เงินค่าธรรมเนียมค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

29.2 วิธีปฏิบัติในการเตรียมเงินเพื่อจ่ายค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยานสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" เพื่อถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ในตู้നിရိယ ณ ท่าอากาศยาน

(1) การเตรียมเงินไว้จ่ายคินในวันหยุดทำการของธนาคารซึ่งไม่มีการให้บริการฝาก-ถอนเงิน ให้เขียนเช็คระบุจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องเตรียมไว้จ่ายคินในช่วงวันหยุดให้เพียงพอ และถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ในตู้നിရိယ ณ ท่าอากาศยาน

สำหรับการเตรียมเงินไว้จ่ายคินในวันหยุดทำการของธนาคารซึ่งไม่มีการให้บริการฝาก-ถอนเงิน ให้เขียนเช็คระบุจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องเตรียมไว้จ่ายคินในช่วงวันหยุดให้เพียงพอ และถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ในตู้നിရိယ ณ ท่าอากาศยาน

(3) กรณีได้รับแบบแจ้งขอเบิกเงินมาเตรียมจ่ายคินค่านายหน้าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.ท.15) จากหน่วยตรวจคินค้ำและจ่ายคิน ให้เขียนเช็คสั่งจ่ายจากบัญชีเงินสำรองฯ เพื่อถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ในตู้നിရိယ ณ ท่าอากาศยาน

29.3 เมื่อนำเงินได้เก็บรักษาไว้ในตู้നിรัถย ฌ ทำอากาศยาน ให้รับมอบเงินค่าธรรมเนียมคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พร้อมรายงานการเบิก-จ่าย (คภท.14) ใบขอเบิกเงิน (คภท.12) รายงานการคินฯ (คภท.13) และ ภ.พ.10 จากหน่วยตรวจสินค้ำและจ่ายคิน สำหรับเงินค่าธรรมเนียมฯ ให้นำฝากเข้าบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ทันที

29.4 วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยการส่งคร้ำฟหรือโอนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ

(1) เมื่องานคลังได้รับบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (คภท.10) พร้อมหนังสือแจ้งคินเงินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) จากหน่วยพิจารณาคินภำมิมิ ให้ตรวจทานจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายคินให้นักท่องเที่ยวว่าได้มีการหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการจัดทำคร้ำฟหรือโอนเงินแล้วว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่ เมื่อถูกต้องตรงกันแล้ว ให้เขียนสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" จำนวน 3 ฉบับ โยระบุจำนวนเงินที่ต้องจ่ายคินให้นักท่องเที่ยว พร้อมค่าใช้จ่ายของธนาคาร 1 ฉบับ ค่าไปรษณีย 1 ฉบับ และจำนวนเงินค่าธรรมเนียมคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว 1 ฉบับ

(2) นำเช็คที่ระบุจำนวนเงินที่ต้องจ่ายคินให้นักท่องเที่ยวพร้อมค่าใช้จ่ายของธนาคาร ไปแจ้งให้ธนาคารจัดทำคร้ำฟหรือโอนเงินเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ ของนักท่องเที่ยวตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยวที่ระบุในคำร้อง

(3) ส่ง ภ.พ.80 ฉบับที่ 2 พร้อมคร้ำฟ (กรณีคินเป็นคร้ำฟ) หรือหลักฐานการโอนเงิน (กรณีคินเข้าบัญชีฯ) ไปให้นักท่องเที่ยวภายใน 3 วันนับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยว(คภท.10)

(4) ส่งบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (คภท.10) ที่กรอกรายละเอียดเกี่ยวกับการคินเงินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวแล้ว ไปให้หน่วยพิจารณาคินภำมิมิภายใน 5 วัน นับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยวฯ (คภท.10)

(5) นำเช็คที่ระบุจำนวนเงินค่าธรรมเนียมคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ในกรณีคินเป็นคร้ำฟหรือคินเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ ส่งบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

29.5 กรณีเงินในตู้നിรัถย ฌ ทำอากาศยานคงเหลือร้อยละ 50 ของวงเงินเก็บรักษา ให้เขียนเช็คสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินสำรองเพื่อการจ่ายคินภำมิมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" ไปทดแทนวงเงินที่ใช้ไปเพื่อให้มีวงเงินเก็บรักษาตามที่กำหนด

29.6 การชดใช้เงินสำรองเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ให้วางฎีกา ต่อสำนักงานคลังพร้อมสมุดคู่มือวางฎีกาถอนคืนเงินตามจำนวนในใบสรุป ภ.พ.10 กรณีคืนเป็น เงินสด ณ ท่าอากาศยาน หรือหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (ภ.พ.80) กรณีคืน เป็นตราฟหรือคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ โดยแบ่งจำนวนเงินที่จะต้องวางฎีกาออกเป็นรายได้ส่งเงิน จ่ายคืนเพื่อถอนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 85.5 ของจำนวนเงินที่ต้องถอนคืน ฎีกาเงินนอกงบประมาณ เพื่อถอนคืนเงินรายได้อบจ.ร้อยละ 4.5 ของจำนวนเงินที่ต้องถอนคืน และฎีกาเงินนอกงบประมาณ เพื่อถอนคืนรายได้ส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บควบคู่กับภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่ต้องถอน คืน

29.7 นำส่ง "เงินค่าธรรมเนียมคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว" เข้าบัญชีที่ กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 30 หน้าที่ของหน่วยตรวจสอบและจ่ายคืน

30.1 หัวหน้าตรวจสอบค่าและจ่ายคืน มีหน้าที่ดังนี้

ในกรุงเทพมหานคร

กรณีเป็นวันทำการปกติ

- (1) ควบคุมดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับตู้നിรัย เงินในตู้നിรัย การเปิด-ปิดตู้ นิรัย การเก็บรักษาตู้เงิน
- (2) รับเช็คจากกองคลังเพื่อถอนเงินมาเตรียมไว้จ่ายคืน ณ ท่าอากาศยาน ก่อนปฏิบัติงาน
- (3) จ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนตามใบขอเบิกเงิน (คกท.14)
- (4) เมื่อสิ้นเวลาทำการแต่ละสัปดาห์ ให้ดำเนินการดังนี้
 - (4.1) ตรวจสอบรับเงินคงเหลือที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคน
 - (4.2) จัดทำรายงานการเบิก-จ่ายเงิน/เช็ค ประจำวัน (คกท.14)
 - (4.3) นำเงินคงเหลือที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนฝากเข้าบัญชีเงิน

ฝากธนาคาร ดังนี้

ก. เงินคงเหลือจากการจ่ายเงิน ฝากเข้าบัญชี "เงินฝากภาษีอากรเพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

ข. เงินค่าธรรมเนียมฯ ฝากเข้าบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

/ (5) ส่งใบขอ.....

(5) ส่งใบขอเบิกเงิน (คกท.12) รายงานการคืนฯ (คกท.13) และ ภ.พ.10 ด้วยรายงานการเบิก-จ่ายฯ (คกท.14) ต่อศูนย์คืนภาษีนักท่องเที่ยวกายในวันทำการถัดไป

กรณีเป็นวันหยุดทำการของธนาคาร

(1) ควบคุมดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับตู้നിรัภัย เงินในตู้നിรัภัย การเปิด-ปิดตู้ നിรัภัย การเก็บรักษากุญแจตู้നിรัภัย

(2) ให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืนผลิตภัณฑ์ก่อนเป็นวันหยุด ทำการของธนาคารนำเช็คที่เตรียมไว้จ่ายคืนในวันหยุดทำการของธนาคารซึ่งได้รับจากกองคลังไป ถอนเงินเพื่อเก็บรักษาไว้ในตู้നിรัภัยซึ่งตั้งอยู่ ณ หน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน

(4) ตรวจสอบรับเงินในตู้നിรัภัยโดยผู้ส่งมอบจะต้องลงลายมือชื่อในทะเบียน คุมเงินในตู้നിรัภัย (คกท.17) ทุกครั้งด้วย

(5) จ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนตามใบขอเบิกเงิน (คกท.12)

(5) เมื่อสิ้นเวลาทำการแต่ละผลิตภัณฑ์ ให้ดำเนินการดังนี้

(5.1) ให้ตรวจสอบรับเงินคงเหลือที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนเมื่อ ถูกต้องแล้ว ให้นำเข้าเก็บรักษาไว้ในตู้നിรัภัย

(5.2) จัดทำรายงานการเบิก-จ่ายเงิน/เช็ค ประจำวัน (คกท.14)

(5.3) ส่งมอบเงินในตู้നിรัภัยให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่าย คืนผลิตภัณฑ์ต่อไป โดยผู้ส่งมอบและผู้รับมอบจะต้องลงลายมือชื่อในทะเบียน คุมเงินในตู้നിรัภัย (คกท.17) ทุกครั้งด้วย

(6) ส่งใบขอเบิกเงิน (คกท.12) รายงานการคืนฯ (คกท.13) และ ภ.พ.10 ด้วยรายงานการเบิก-จ่ายฯ (คกท.14) ต่อศูนย์คืนภาษีนักท่องเที่ยวกายในวันทำการถัดไป

(7) ให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืนผลิตภัณฑ์ท่านก่อนเปิดทำการ ปกติของธนาคาร รวบรวมเงินคงเหลือในตู้നിรัภัยทุกประเภท ส่งเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารดังนี้

(7.1) เงินคงเหลือจากการจ่ายคืน ฝากเข้าบัญชี "เงินฝากภาษีอากร เพื่อการจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

(7.2) เงินค่าธรรมเนียมฯ ฝากเข้าบัญชี "เงินค่าธรรมเนียมคืน ภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว"

(1) ควบคุมดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับตู้നിรัย เงินในตู้നിรัย การเปิด-ปิดตู้
นิรัย การเก็บรักษาบัญชีตู้നിรัย

(2) ตรวจจับเงินในตู้നിรัยตามจำนวนเงินที่ส่งมอบโดยผู้ส่งมอบและผู้รับ
มอบจะต้องลงลายมือชื่อในทะเบียนคุมเงินในตู้നിรัย (คกท.17) ทุกครั้งด้วย กรณีเงินในตู้നിรัยมี
ไม่เพียงพอให้แจ้งสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี เบิกเงินมา
ทดแทนเพื่อให้เงินในตู้നിรัยเต็มวงเงินอยู่เสมอด้วยแบบแจ้งขอเบิกเงินมาเตรียมจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
ให้นักท่องเที่ยว (คกท.15)

(3) จ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนตามใบขอเบิกเงิน (คกท.12)

(4) เมื่อสิ้นเวลาทำการแต่ละสัปดาห์ ให้ดำเนินการดังนี้

(4.1) ให้ตรวจจับเงินคงเหลือที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนเมื่อ
ถูกต้องแล้ว ให้นำเข้าเก็บรักษาไว้ในตู้നിรัย

(4.2) จัดทำรายงานการเบิก-จ่าย/เช็ค ประจำวัน (คกท.14)

(4.3) ส่งมอบเงินในตู้നിรัยให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน
ผลิตภัณฑ์ โดยผู้ส่งมอบและผู้รับมอบจะต้องลงลายมือชื่อในทะเบียนคุมเงินในตู้നിรัย (คกท.17)
ทุกครั้งด้วย

(5) นำส่งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ใบขอ
เบิกเงิน (คกท.12) รายงานการคืนฯ (คกท.13) และ ภ.พ.10 ด้วยรายงานการเบิก-จ่ายฯ (คกท.14)
ต่อสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานที่สังกัด เมื่อนำเงินมาส่งเข้าตู้നിรัยใน
วันทำการถัดไป

30.2 เจ้าหน้าที่หน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน มีหน้าที่ดังนี้

(1) ก่อนปฏิบัติงาน ให้จัดทำใบขอเบิกเงิน (คกท.12) เพื่อเบิกเงินมาเตรียม
ไว้จ่ายคืน

(2) ตรวจสอบร้องเพื่อจ่ายคืนเงินให้นักท่องเที่ยว

(3) จัดทำรายงานการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดให้นักท่องเที่ยว
(คกท.13)

(4) แยก ภ.พ.10 ที่ได้รับไว้ตาม 21.1 เพื่อส่งมอบต่อหัวหน้าหน่วยตรวจสอบ
สินค้าและจ่ายคืน

/(5) เมื่อสิ้น.....

(5) เมื่อสิ้นเวลาทำการแต่ละผลัด ให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนนำเงินคงเหลือจากการจ่ายเงินค่าธรรมเนียมฯ ตามที่ปรากฏในรายงานการคืนฯ (คทท.13) ส่งต่อหัวหน้าหน่วยตรวจสอบสินค้าและจ่ายคืน

ข้อ 31 การปฏิบัติเกี่ยวกับการรับจ่าย การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงิน ให้อนุโลมปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ไม่มีระเบียบกำหนด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่อธิบดีจะกำหนดต่อไป

ข้อ 32 กรณีนักท่องเที่ยวไม่ได้ระบุใน ภ.พ.10 ว่าประสงค์จะขอคืนเป็นครีฟหรือขอคืนเข้าบัญชีบัตรเครดิตฯ ให้จ่ายคืนเป็นครีฟ

ข้อ 33 การจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวให้หักค่าใช้จ่ายตามอัตราที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 34 กรณีที่ได้รับแจ้งจากธนาคารว่านักท่องเที่ยวไม่ได้นำครีฟไปขึ้นเงินภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ออกครีฟ ให้กองคลังหรืองานคลังสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี โอนเงินตามครีฟหรือจำนวนเงินตามครีฟที่ธนาคารได้หักค่าใช้จ่ายแล้วเข้าบัญชีเงินรายได้แผ่นดินและเงินนอกงบประมาณที่เกี่ยวข้องอย่างช้าไม่เกิน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากธนาคารกรณีนักท่องเที่ยวมาติดต่อขอรับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากการที่ไม่ได้นำครีฟไปขึ้นเงินให้หน่วยพิจารณาคืนภาษีตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วพิจารณาดำเนินการจ่ายคืนให้ตามจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวพึงมีสิทธิได้รับคืนหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดจากการส่งครีฟไปแล้วต่อไป

ข้อ 35 กรณีส่งหนังสือแจ้งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวไม่ได้ เนื่องจากความผิดพลาดของนักท่องเที่ยว ให้ศูนย์คืนภาษีนักท่องเที่ยวหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานแล้วแต่กรณี จัดทำทะเบียนรายชื่อนักท่องเที่ยวดังกล่าวแยกต่างหากและเก็บรักษา ครีฟของนักท่องเที่ยวรายดังกล่าวไว้เป็นเวลา 6 เดือนนับจากวันที่ออกครีฟ ถ้านักท่องเที่ยวยังไม่มาติดต่อขอรับคืนภาษีให้ศูนย์คืนภาษีนักท่องเที่ยวหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณีรวบรวมครีฟที่ครบอายุส่งกองคลังหรืองานคลังสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานแล้วแต่กรณี ดำเนินการ โอนเงินตามครีฟหรือจำนวนเงินตามครีฟที่ธนาคารได้หักค่าใช้จ่ายแล้วเข้าบัญชีเงินรายได้แผ่นดินและเงินนอกงบประมาณที่เกี่ยวข้องอย่างช้าไม่เกิน 7 วันทำการนับแต่วันที่ครีฟครบอายุ

หมวด 7

การตรวจการจ่ายเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและการรายงาน

ข้อ 36 ทุกสิ้นเดือน ให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยวหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณีตรวจรายละเอียดการเบิก-จ่าย ภ.พ.10 จากเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) แบบขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คทท.7)
- (2) แบบส่งคืนคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (คทท.8)
- (3) บัญชีแสดงการรับจ่ายแบบพิมพ์ (พ.2)

ข้อ 37 ทุกสิ้นเดือน ให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยวหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี ตรวจสอบเกี่ยวกับการเตรียมเงินและการจ่ายเงินมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวของหน่วยตรวจสินค้าและจ่ายคืนจากเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) ใบขอเงินเงิน (คทท.12)
- (2) รายงานการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดให้นักท่องเที่ยว (คทท.13)
- (3) รายการเบิก-จ่าย/เช็คประจำวัน (คทท.14)

ข้อ 38 การตรวจเอกสาร ภ.พ.10 ที่ได้จ่ายเงินให้นักท่องเที่ยวไปแล้ว ให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยวหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน แล้วแต่กรณี สุ่มตรวจ ภ.พ.10 ตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการเพื่อคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ข้อ 39 ให้สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน จัดทำรายงานการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (คทท.11) จำนวน 2 ฉบับเป็นรายเดือน โดยส่งฉบับที่ 1 ให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยว ภายในวันที่ 5 ของเดือนถัดไป ส่วนฉบับที่ 2 ให้เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 40 ให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยวจัดทำรายงานการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว (คทท.11) โดยรวมของสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน จำนวน 2 ฉบับเป็นรายเดือน โดยส่งฉบับที่ 1 ให้สำนักมาตรฐานกรมวิศุภษา ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป ฉบับที่ 2 ให้เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 41 ทุกๆ 3 เดือนให้ศูนย์ศันภาษีนักท่องเที่ยวประเมินผลการคืนภาษีให้นักท่องเที่ยว รายงานต่อกรมสรรพากรว่ามีอุปสรรคและปัญหาในการตรวจคืน จ่ายคืนอย่างไรหรือไม่ มีประเด็นความผิดใดที่พบบ่อยครั้ง ประเด็นใดที่ส่อเจตนาทุจริต การใช้เงินกองกลางมีประสิทธิภาพหรือไม่และควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนเงื่อนไขในการคืนภาษีที่ไม่

หมวด 8

บทเฉพาะกาล

ข้อ 42 การพิจารณาอนุมัติให้เป็น "ผู้ประกอบการ" ตามข้อ 13 ให้หน่วยรับคำขอ
ดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2542 เป็นต้นไป และให้ผู้ประกอบการมีสิทธิติดตั้ง
ป้าย "VAT REFUND FOR TOURISTS" ตั้งแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2542

ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ค

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม(ฉบับที่ 126,127)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 126)**

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักรขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกรเรียกเก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร(ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2541 อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักรขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกรเรียกเก็บไว้แล้วได้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 6 แห่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 91) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักร ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกรเรียกเก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 ในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรให้เจ้าพนักงานสรรพากรหรือตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งหักค่าใช้จ่ายในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดท้ายประกาศนี้ในกรณีที่จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องคืนให้แก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรมีจำนวนไม่เกิน 30,000 บาท ให้เจ้าพนักงานสรรพากรหรือตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ณ ท่าอากาศยานที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยคืนเป็นเงินสด ตัวแลกเงินผ่านทางไปรษณีย์ หรือนำเงินเข้าบัญชีของผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร และในกรณีที่จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องคืนแก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรมีจำนวนเกินกว่า 30,000 บาทขึ้นไปให้เจ้าพนักงานสรรพากรหรือ ตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรเป็นตัวแลกเงินผ่านทางไปรษณีย์ หรือนำเงินเข้าบัญชีของผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2545

สุภรัตน์ ควัฒน์กุล

อธิบดีกรมสรรพากร

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 127)**

เรื่อง กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทาง
ออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียก
เก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2541 อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรมีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 1.1 ของข้อ 1 แห่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 90) เรื่อง กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรมีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 116) เรื่อง กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา 84/4 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“1.1 เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลและมีจำนวนเงินทุน จดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 2,000,000 บาท ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และไม่น้อยกว่า 500,000 บาท ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2545

สุภรัตน์ วัฒนกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ง

เอกสารที่ต้องจัดทำเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตัวอย่าง แบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรียน สรรพากรพื้นที่...../สรรพากรจังหวัด.....

ด้วยข้าพเจ้า..... ในนาม กรรมการผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการบริษัท/ห้างหุ้นส่วน..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวฯ ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามหนังสือแจ้งอนุมัติฯ เลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ได้มอบอำนาจให้

..... เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่..... มีภูมิลำเนาอยู่บ้าน

เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... มาดำเนินการแจ้งเปลี่ยน

แปลงสถานประกอบการที่ขอรับสิทธิขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยวฯ มีรายละเอียด ดังนี้

 เปลี่ยนชื่อผู้ประกอบการเป็น..... เปลี่ยนชื่อสถานประกอบการ..... แห่ง (ถ้าที่ไม่พอกรอกให้ใช้กระดาดต่อ)

1. สำนักงานใหญ่ เปลี่ยนเป็น..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....

ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

2. สาขาที่..... เปลี่ยนเป็น..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....

ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

 เพิ่ม..... แห่ง เป็นสาขาที่..... ชื่อสถานประกอบการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

 ย้าย..... แห่ง เป็นสาขาที่..... ชื่อสถานประกอบการ..... ตั้งอยู่เลขที่.....

ใหม่ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

 ขอลอกจากระบบ..... แห่ง เป็นสาขาที่..... ชื่อสถานประกอบการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

 อื่นๆ.....

/ พร้อมแนบ.....

พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- สำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ฉบับปัจจุบันที่มีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ยทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ได้ลงลายมือชื่อรับรอง
- ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน กรรมการผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประทับตรา
นิติบุคคล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตัวอย่าง รายงานการพิจารณาคำขอเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

เรียน สรรพากรพื้นที่...../สรรพากรจังหวัด.....

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สพท/สพจ..... ได้รับ แบบคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ
ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว แบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการ ราย

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... จดทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ เมื่อวันที่

ชื่อสถานประกอบการ.....

1.1 เอกสารแบบ ครบถ้วน ไม่ครบถ้วน

1.2 คุณสมบัติ เป็นบริษัท/ห้างฯนิติบุคคล ไม่เป็นนิติบุคคล

เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3

แห่งประมวลรัษฎากร จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อวันที่

ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว..... บาท

ฝ่ายบริหารงานทั่วไปได้ตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นตามข้อ 10.1 ของระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วย
การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 แล้วพบว่าคุณสมบัติ

ถูกต้องครบถ้วน เห็นควรพิจารณาคุณสมบัติข้อ 10.2 ของระเบียบฯ ต่อไป

ไม่ครบถ้วน เห็นควรไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจสอบข้อมูล)

(.....) ลสก.

ลงชื่อ..... หัวหน้าฝ่าย

(.....) ลสก.

...../...../.....

2. ผลการตรวจความมั่นคงต่อเนื่องในการประกอบการ และประวัติการเสียภาษี

2.1 ประวัติการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ยื่นสม่ำเสมอ

(ภงด.50, ภ.พ.30 จากข้อมูลในฐานข้อมูลล่าสุด) ไม่ชำระภาษีบางรายการ

ได้แก่.....

2.2 ประวัติผลการตรวจสอบภาษีอากรที่ผ่านมา

ไม่เคยตรวจสอบหรือตรวจปฏิบัติการ

เคยตรวจ ผลการตรวจ

ไม่พบความผิดที่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี

พบความผิดที่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีจากการตรวจ.....

2.3 เป็นกิจการที่ มีความน่าเชื่อถือ
 ไม่มีความน่าเชื่อถือ

2.4 ความเห็นของเจ้าหน้าที่ ควรอนุมัติ โดยไม่ต้องออกตรวจเฉพาะประเด็น
 ควรตรวจเฉพาะประเด็น เพื่อขอเข้าระบบฯ ก่อนอนุมัติ

3. ผลการตรวจปฏิบัติการเฉพาะประเด็น (กรณีออกตรวจปฏิบัติการ)

ผลการตรวจตาม ตป.06 ตามข้อเท็จจริง ดังนี้
.....
.....

ความเห็นของเจ้าหน้าที่

ควรอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการ

ไม่ควรอนุมัติ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....พิจารณา
(.....) ลสก.....
...../...../.....

ความเห็นหัวหน้าฝ่ายฯ

ควรอนุมัติ เนื่องจาก.....

ไม่ควรอนุมัติ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....หัวหน้าฝ่าย
(.....)

ลสก.....

...../...../.....

คำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งการ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....สรรพากรพื้นที่...../สรรพากรจังหวัด.....
(.....)

ลสก.....

...../...../.....

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งอนุมัติการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

ที่..... สำนักงาน.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง อนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการ

เรียน.....

อ้างถึง คำขออนุมัติฯ ลงวันที่.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ตามคำขออนุมัติฯ ที่อ้างถึง บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... สถานประกอบการชื่อ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

พร้อมด้วยสาขา...แห่ง (รายละเอียดตามใบแนบ) ประสงค์ขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว
เพื่อให้นักท่องเที่ยวขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ นั้น

กรมสรรพากรได้พิจารณาแล้วอนุมัติให้บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

ตามคำขออนุมัติฯ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เป็นต้นไป โดยจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ปิดป้าย “VAT REFUND FOR TOURISTS” ที่จัดทำด้วยแผ่นป้ายพื้นที่สีน้ำเงิน ตัวอักษรสีขาวตามตัวอย่างไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเจนเป็นรายสถานประกอบการ

(2) การขอรับคำร้อง ผู้ประกอบการจะต้องยื่นแบบขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว ณ สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่/สำนักงานสรรพากรจังหวัด ในท้องที่สถานประกอบการตั้งอยู่เป็นรายสถานประกอบการ โดยจะต้องแนบภาพถ่ายรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยวฉบับปัจจุบันมาพร้อมแบบขอเบิกคำร้องฯ

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งวันที่จะมารับคำร้องต่อเจ้าหน้าที่และจะได้รับคำร้องหลังจากยื่นแบบขอเบิกคำร้องฯ แล้วไม่น้อยกว่า 7 วันทำการนับจากวันยื่นแบบขอเบิกคำร้องฯ เว้นแต่การยื่นขอรับคำร้องครั้งแรก

แบบคำร้องเล่มใดชำรุดเสียหาย ซึ่งเกิดจากการพิมพ์จนไม่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งเล่มหรือเป็นเล่มใหญ่ให้ส่งคืนหน่วยงานที่จ่ายคำร้องด้วยแบบส่งคืนคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยวก่อนการยื่นแบบขอเบิกคำร้องฯ ครั้งต่อไป

กรณีแบบคำร้องบางฉบับในเล่มชำรุดเสียหาย ซึ่งเกิดจากการพิมพ์ หรือการกรอกรายการผิดพลาดให้เก็บคำร้องฉบับดังกล่าวติดเล่มไว้ทั้งหมด (3 ฉบับ) และให้บันทึกหมายเหตุไว้ในรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

(3) ใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการออกให้นักท่องเที่ยวจะต้องระบุเลขที่หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวลงในใบกำกับภาษีด้วย

(4) ก่อนจัดทำ ภ.พ.10 ให้นักท่องเที่ยว ตรวจสอบมูลค่าสินค้าตามใบกำกับภาษีว่านักท่องเที่ยวได้ซื้อสินค้าในวันนั้นรวมกันไม่น้อยกว่า 2,000 บาท หากถูกต้องให้จัดทำ ภ.พ.10 และส่งมอบฉบับที่ 1-2 ให้นักท่องเที่ยว ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

กรณีมีสินค้าประเภทอัญมณีที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนหรือของรูปพรรณ ทองรูปพรรณ นาฬิกา แวนดา หรือปากกา ให้ประทับตราข้อความข้างล่างนี้ด้วยสีแดง ไว้ใน ภ.พ.10 ด้วย ทั้งนี้ เพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร ณ ท่าอากาศยาน

“Item No....must also be
สินค้ารายการที่..... ต้อง
presented to Revenue officer”
แสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรด้วย

(5) จัดทำรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยวภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้จัดทำ ภ.พ.10 และเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

(6) กรณีที่มีการเพิ่ม ย้าย สถานประกอบการที่ได้รับสิทธิหรือขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ เปลี่ยนชื่อผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการ ให้แจ้งต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่/สำนักงานสรรพากรจังหวัด ท้องที่ที่สถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ด้วยแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือยื่นพร้อมทั้ง ภ.พ.09

กรณีขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ ให้ส่งคืนคำร้องที่ยังไม่ได้ใช้ทั้งหมดด้วยแบบส่งคำร้องฯ พร้อมการยื่นแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการและให้ปลดป้าย “VAT REFUND FOR TOURISTS” ในวันที่หมดสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ

หากปรากฏว่าท่าน ไม่ปฏิบัติตาม (1)-(6) ข้างต้น กรมสรรพากรมีสิทธิเพิกถอนการอนุมัติได้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
สรรพากรพื้นที่/สรรพากรจังหวัด
All rights reserved

สำนักงาน.....

โทร.....

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งไม่อนุมัติการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

สำนักงาน.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง

เรียน

อ้างถึง

ตามคำขออนุมัติฯ ที่อ้างถึง บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี..... สถานประกอบการชื่อ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... พร้อมด้วยสาขาจำนวน..... สาขา ประสงค์จะ

ขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวฯ นั้น

กรมสรรพากรได้พิจารณาแล้วไม่อนุมัติให้ บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

พร้อมด้วยสาขา..... แห่ง (รายละเอียดตามใบแนบ) เป็นผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวฯ ตามคำขอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 สรรพากรพื้นที่/สรรพากรจังหวัด
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

สำนักงาน.....

โทร.....

ตัวอย่าง ใบแนบรายละเอียดสาขาที่ขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

ได้รับอนุมัติ

ไม่ได้รับอนุมัติ

(แนบท้ายหนังสือที่.....ลงวันที่.....)

1. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
2. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
3. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
4. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
5. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
6. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....
7. สาขาที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

สำนักงาน.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งยกเลิก/เพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

เรียน

อ้างถึง หนังสืออนุมัติฯ ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้อนุมัติให้บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....สถานประกอบการชื่อ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....รวมสาขาจำนวน.....สาขา เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้

นักท่องเที่ยว ตั้งแต่เดือน..... พ.ศ..... นั้น

เนื่องจากบริษัท/ห้างหุ้นส่วน..... สำนักงานใหญ่ สาขา.....

พร้อมด้วยสาขาจำนวน..... สาขา

ขอยกเลิกสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจาก.....

ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข โดย

จึงให้ ยกเลิก เพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ตั้งแต่วันที่

เดือน..... พ.ศ..... เป็นต้นไป ขอให้ท่านปลดป้าย “VAT REFUND FOR TOURISTS” งดการ

จัดทำ ก.พ.10 และส่งคืน ก.พ.10 เล่มที่เหลืออยู่พร้อมภาพถ่ายรายงานการจัดทำคำร้องฉบับล่าสุดต่อเจ้าหน้าที่ที่ถือ

หนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

สรรพากรพื้นที่/สรรพากรจังหวัด

สำนักงาน.....

โทร.....

ตัวอย่าง แบบขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....บริษัท/ห้างหุ้นส่วน
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... สำนักงานใหญ่ สาขาที่.....
 สถานประกอบการชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....
 ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์.....ขอมอบอำนาจให้.....บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....
 มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....มาติดต่อขอเบิก

 ให้บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....จำนวน.....เล่ม.....ฉบับ
 โดยขอรับในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ขอได้โปรดดำเนินการให้ด้วย

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประทับตรา
นิติบุคคล

ส่วนที่ 2 สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่...../สำนักงานสรรพากรจังหวัด.....
 จ่ายแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยวให้แก่.....จำนวน.....เล่ม
ฉบับ ตั้งแต่เล่มที่.....ถึงเล่มที่.....ตั้งแต่เลขที่.....ถึงเลขที่.....
 โดยผู้ประกอบการมารับในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประทับตรา
นิติบุคคล

ส่วนที่ 3

ข้าพเจ้า.....บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....
 มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....ผู้รับมอบอำนาจของนาย/นาง/นางสาว
ตำแหน่ง.....ของบริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....
 เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร.....ตามหนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่.....
 ได้รับ.....ตามจำนวนที่ระบุไว้ตามส่วนที่ 2 เป็นการถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ

(.....)

...../...../.....

ตัวอย่าง แบบส่งคืนคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....บริษัท/ห้างหุ้นส่วน
 เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... สำนักงานใหญ่ สาขาที่.....
 สถานประกอบการชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
 ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการเมื่อวันที่.....ขอส่งแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับ
 นักท่องเที่ยว เนื่องจาก

- เลิกสถานประกอบการที่ขอรับสิทธิ จำนวน.....ฉบับ เลขที่.....
 ชำรุดเสียหาย จำนวน.....ฉบับ เลขที่.....
 ถูกเพิกถอนสิทธิ จำนวน.....ฉบับ เลขที่.....
 อื่น ๆ จำนวน.....ฉบับ เลขที่.....

ข้าพเจ้ารับรองว่าได้ส่งคืนแบบคำร้องฯ ตามรายการข้างต้นแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ส่งมอบ
 (.....)

- ได้รับคืนแบบคำร้องฯ ไว้ถูกต้องตามรายละเอียดข้างต้นแล้ว
 รายการไม่ถูกต้อง.....

ลงชื่อ.....ผู้ส่งมอบ
 (.....)

กท.9

ตัวอย่าง รายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

บริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....

ประจำเดือน.....พ.ศ.....

ยอดคงเหลือยกมา.....เล่ม.....ฉบับ ฉบับสุดท้ายที่จัดทำเล่มที่.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	ภ.พ. 10		ชื่อนักท่องเที่ยว	เลขที่หนังสือเดินทาง	มูลค่าซื้อ สินค้า	ภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ขอคืน	หมายเหตุ
	เล่มที่	เลขที่					

ฉบับสุดท้ายที่จัดทำเล่มที่.....เลขที่.....ยอดคงเหลือยกไป.....เล่ม.....ฉบับ

ตัวอย่าง คำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.10

 คำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับนักท่องเที่ยว VAT Refund Application for Tourist		ภ.พ. 10 P.P.	Vol. No. 000001 เล่มที่ Serial No. A 00000001 เลขที่
FOR RETAILER :		FOR TOURIST :	
สำหรับผู้ขาย Taxpayer Identification No. <input type="text"/> เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		สำหรับนักท่องเที่ยว Name of Tourist <input type="text"/> ชื่อนักท่องเที่ยว Mr./Ms.	
Branch No. <input type="text"/> สาขาที่		Nationality <input type="text"/> สัญชาติ	
Name of Retailer <input type="text"/> ชื่อผู้ขาย		Passport No. <input type="text"/> เลขที่หนังสือเดินทาง	
Address: No. <input type="text"/> Street <input type="text"/> ซอยสำนักงาน เลขที่ ถนน		Issued by <input type="text"/> gn <input type="text"/> ออกให้โดย	
District <input type="text"/> Province <input type="text"/> อำเภอ จังหวัด		Arrival Date / / วันที่เดินทางถึง	
Tel. <input type="text"/> โทรศัพท์		Departure Date / / วันที่เดินทางออก	
<i>Please enclose original tax Invoice(s) together with the application form</i> (โปรดแนบใบกำกับภาษีจริงคู่กับคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม)		Departure Flight No. <input type="text"/> เลขที่ตั๋วเครื่องบินออก	
I T E M S	Tax Invoice No. ใบกำกับภาษีเลขที่	Description of goods รายการสินค้า	Quantity จำนวน
			Price/Discount Price (VAT included) ราคาขายรวมภาษี (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม)
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13 Total amount carried over from attachments to P.P.10.....pages ยอดรวมจากใบต่อ ภ.พ.10 จำนวนฉบับ			
Total Payment จำนวนเงิน			
Total VAT Refundable จำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขอคืน			
I hereby certify that the claimant has purchased the goods and paid ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผู้ซื้อสินค้าและผู้ขายภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าตามรายการที่ระบุ the value added tax for such goods listed. ลงชื่อ _____ วันที่ (จัดทำภ.พ.10 ในวันที่ที่ซื้อสินค้าออกใบกำกับภาษี) (P.P.10 shall be prepared on the purchase date/tax invoice date)			
Permanent/Mailing Address ที่อยู่ตามบัตรประชาชน No. <input type="text"/> Street <input type="text"/> District <input type="text"/> City <input type="text"/> Province/State <input type="text"/> Zip code <input type="text"/> Country <input type="text"/>			
I wish to receive my refund in form of : ข้าพเจ้าประสงค์จะขอคืนเงินภาษีเป็น:			
☐ Cash (in case of refund amount not exceeding 30,000 Baht) เงินสด (ในกรณีขอคืนเงินไม่เกิน 30,000 บาท)			
☐ Draft ☐ US \$ ☐ Euro ☐ Sterling ☐ Yen เช็ค			
☐ Credit Card ☐ VISA ☐ MasterCard ☐ Diners ☐ JCB บัตรเครดิต			
Name on card : <input type="text"/> ชื่อบนบัตร			
Card no. <input type="text"/> เลขที่บัตร			
Expiry Date : <input type="text"/> หมดอายุวันที่			
Signature <input type="text"/>		Claimant <input type="text"/>	
Date <input type="text"/>		Date <input type="text"/>	
Warning: 1.Total value of purchase is required to be 5,000 baht or more. 2. Goods are required to be inspected by the Customs officer on the departure date. 3. Luxury goods (jewelry,gold ornament, watch,glasses and pen,of which the value is 10,000 baht or more) are required to be re-inspected by the Revenue officer at the VAT Refund Office.			
FOR REVENUE OFFICER ONLY :		FOR CUSTOMS OFFICER ONLY :	
สำหรับเจ้าพนักงานสรรพากร Seal Goods inspected were: ตรวจสอบแล้วได้แก่		สำหรับเจ้าพนักงานศุลกากร Seal Goods inspected ตรวจสอบแล้ว	
☐ Jewelry (semi or finished) เครื่องประดับประเภทครึ่งเป็นครึ่งหรือของรูปพรรณ		☐ Complete list of goods. สินค้าครบ	
☐ Gold ornament ทองรูปพรรณ		☐ Incomplete list of goods. สินค้าไม่ครบ	
☐ Glasses ☐ Pen ☐ Watch แว่นตา ปากกา นาฬิกา		Missing item(s)..... ไม่มีสินค้ารายการที่	
☐ Complete list of goods. สินค้าครบ		☐ No goods for inspection. ไม่มีสินค้าให้ตรวจสอบ	
☐ Incomplete list of goods. สินค้าไม่ครบ			
Missing item(s).....ตำแหน่ง ไม่มีสินค้ารายการที่			
วันที่ตรวจสินค้า.....		วันที่ตรวจสินค้า.....	

	VAT REFUND FOR TOURISTS NOTICE	P.P.80 No..... Dated.....
Name of Claimant.....Passoirt No..... Address With reference to your P.P10 No.....dted..... No.....dted..... No.....dted..... In order to obtain VAT refund from the Revenue Department of Thailand The Revenue Department is pleased to refund you as follows : Requested refund amount. baht Approved VAT refund amount. baht Less - Fee baht - Expenses charged by bank baht - Expenses charged by postage baht Net VAT refund amount. baht Refunded by ☐ Bank Draft ☐ Credit to your credit card..... Name on card Card No. □□□□□□□□□□□□□□□□ Expiry Date : The refund is less than requested amount due to. ☐ incomplete list of goods being inspected by Customs. ☐ incomplete list of goods being inspected by the Revenue officer. ☐ value of goods in some P.P.10 being less than 2,000 baht. ☐ Excessive requested amount. ☐ Miscalculation. ☐ Others Specify)..... Signed..... (.....)		

ลิขสิทธิ์เป็นของวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวจิตรดา ปานดี
วัน เดือน ปี เกิด	22 สิงหาคม 2516
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน อุตรดิตถ์ดรุณี ปีการศึกษา 2533 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2538
ประสบการณ์	พ.ศ. 2540 – 2541 นักวิชาการภายใน 3 ฝ่ายวางแผน และประเมินผล สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงราย พ.ศ. 2542 – 2544 นักวิชาการสรรพากร 4 ส่วนเทคโนโลยี สารสนเทศ สำนักงานสรรพากรภาค 8 พ.ศ. 2545 – 2548 นักวิชาการภายใน 5-6 ว. ฝ่ายวางแผนและ ประเมินผล สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved